

Edebiyat Defteri

Gerçekliğin kendisi -Yazıları-

Oluşturulma Tarihi:
15 Aralık 2021 Çarşamba

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

Sabırlı Tilki

SABIRLI TİLKİ

Bilinen bir ders; yine de yazmak istedim.Kümesin birinde tavuklar,civcivler birde kümesin tek egemeni horoz var.Bu horoz kümestekileri gözetir,korur kollar.Tilki bir türlü kümese yaklaşmaz.Kümesteki civcivlerden birisi erkektir.Zamanla büyür güçlenir yaşlı horoza kafa tutar. Kümesin egemenliğini ele geçirir.Sabırlı tilki; kümese yaklaşır bir kaç tane darı bırakır gider. Ertesi gün gene gelen tilki; biraz daha dışarı bırakır darıları.. Egemen genç horoz o darıları da kümesten çıkararak toplar. Sonraki bir kaç gün bu durum devam eder.Artık tavuklarda kümesten çıkararak yemleri yemekte dirler.Artık tilki den korkmaz olurlar.Durumu sağlama alan tilki, finali oynar.Darıları tek tek kendi yuvasına kadar dizer.Gerisi bilinen sondur.

2002 yılında adalet, kalkınma, yoksulluk, yolsuzluk bitecek diyerek iktidar oldular.ilk yıllar tilki darı örneğindeki gibi,bir kaç düzenleme getirilince liberaller başta olmak üzere hatta solcu gözüken popülistler bile ekranlarda uzun uzun konuşmalar övgüler yağdırdı.Artık çok ama çok uzun süreli oyunu sahneye koymakta gecikmediler.

Hani yoksulluğu kaldıracak olanlar tam aksine yoksulluğu yönetmeye başladı. Bir köy düşünün ; köyde kan davası var.Ama köylerde bağlar,bahçeler tarlalar belkide kan davalısıyla yan yanadır.Köylü sigara içiyorsa ; kan davalısında tiryaki ise ondan sigara isteyebilir. Karşıdaki bunu normal karşılar. Ama ekmek isterse işte tam o zaman kan davalısı bayram eder.Ekmeğe muhtaç olmuş diye..

Yoksulluğu kaldıracak olanlar, bilerek bir sadaka kültürü yarattılar.Makarna, bulgur kültürü.. Makarna, bulgurla çalışmayan beyinler egemenlere biat etmeye alıştılar.Arsızlaştılar, cesaretlendiler ,yüzsüzleştiler.Asgari ücretliler, 50 000,60 000 ,86000 TL maaşı , sarayı ,gemileri, uçakları...olanları ölesiyeye savunmaya başladılar. İşte bu ahval üzerine BİR ŞEY YAPMALI...

Ö.YALÇIN. Saygıyla sağlıkla.
15/05/2020

KÜÇÜK DÜŞMAN

KÜÇÜK DÜŞMAN

Ey insan oğlu,

- Sen ne yücesin, ne ulu, ne akıllısın.
- Cümle mahlukat senin yaptıklarını yap(a)maz.
- Senden önce var olan mahlukatın birçoğu yok oldu.
- Ya yok oldu yada çok azı kendini geliştirebildi.
- Topraktan yaratılışın ! sonunda toprak oluşunu da biliyorsun.

Ünlü Halk Ozanı Veysel ne dedi.

"Benim sadık yarım kara topraktır"

- Sen insanoğlu, yapayalnız çırılçıplak tın
- Senin zekan çok; kayaları oydun, su başlarında evler kurdun.Ok, mızrak, kalkan yaptın.
- Cümle mahlukata tuzak kurdun, öldürdün, etini yedin, yetmedi derisini soyup sırtına geçirdin.
- Sevgili insan, üredin,çoğaldıkça çoğaldın yeni yeni icatlar buldun
- Evler, köyler,şehirler kurdun.
- Özgür dünya sana yetmedi devletler,imparatorluklar,krallar, krallıklar kurdun,sınırlar koydun.
- Bu sınırlara başka insanları sokmadın.
- Kendi kendini de tutsak ettin.
- Bentler, barajlar yaparak sularında önünü kesttin.
- Ağacı suda yüzdürdün.
- Kocaman dağları delip tüneller yaptın.
- Toprağı oydun,metrelerce altına girdin
- Kömür,demir, altın, gümüş, elması bulan da sensin.
- Tıp,fizik, kimya,simya, siyanür senden sorulur.
- Bulduğun madenleri çıkarmak iyi de kendi neslini zehilemekten çekinmiyorsun be ey insanoğlu.
- Ormanları yakıyor kendine yazlıklar yapıyorsun acımıyorsun canlıların yaşamlarını yok ediyorsun.
- Demiri karada yürüttün,havada uçurdun.
- Kendine hizmetkarlar,köleler buldun acımadan çoğunu öldürdün.
- Doymadın be çok akıllı şey.
- Radyo,radar,radasyon, telefon, televizyon hepsi senin eserin.

VE

- Savaşlar en vahşi, eserin.
- Yeni,azgın, acımasız silahlar yaptın.
- Atomu, bombayı buldun.
- Diğer insanları aşağıladın.
- Siyah, beyaz,kızıl,çekik gözlü dedin.
- Hıristiyan, Müslüman, Budist,Hindu dedin.
- Katolik, Protestan,Şii, Sünni, Alevi Ezidi dedin.
- Dinsiz, dindar,kindar, ateist,deist hepsini sen uydurdun.
- Ayırım , açlık, zulüm,ölüm hepsi hepsi senin en köklü eserlerindir.

- Be hey zeki, akıllı,kurnaz, acımasız insan..
- Karşına öyle bir şey çıktı ki; elle tutulur,gözle görülen cinsten değil.
- Kendileri çok küçük,etkisi dünyayı titretiyor.
- Adı, CORONA (COVID19)
- Bu düşman sadece insanları öldürüyor.
- Korkuyor, titriyorsun.Çaresiz kaldın.
- Ama genede gözün doymuyor.
- Para uğruna, her şeyi göze alıyorsun hırslı aç gözlü insanoğlu,çirkin varlık..

Ö.Yalçın. Sevgi ve saygılarımla

06/06/2020

OTUZ HANE

OTUZ HANE

Tamı tamına otuz haneydi.
Bu otuz damın ortak malıydı.
Bu eşeğin adı karakaçandı.
Hep zor işlerde o vardı.
Ama hiçbir işten kaçamadı.

Mesaisi erken başlardı.
Ne işler mi yapardı?
Kır Ali, odun yüklerdi.
Huylu Dursun,un taşıtır
Kötürüm, sırtına biner
Karısında terkinde giderdi.
Hacı Sani'nin, göz bebeği idi.
Cansız Halit'in çuvalı
Havalı Naciye'nin kır atıydı.
Mehmet Emmi'nin patatesleri
Tarladan gelmesi gerekti.
Ali Dayı'ya sıra gelmezdi.
Şişman bindimi sırtına
Gözlerinden yaş akardı.
Kırlı Hatice,tezek yükler,
Sümsük Kerim,su çekerdi.
Yayladan peynir, süt
Hep Karakaçan'ın işiydi.
Necmi'nin piçleri,hep kuyruğunu çekerdi.
Hiç bir işe direnmezde
Kuyruğunun çekilmesine çok sinirlendi.
Çaktı tekme yi piçin birine
Seriverdi yerden yere .
Bunu duyan Necmi geldi.
Aldı sopayı eline
Zavallı karakaçanın vurdu beline beline.
Canı çok yanan eşek,
Çekildi kendi köşesine,yeni düşüncelere erdi.
Mademki adım inat eşek,görsünler kendi işlerini.
Çıktı yüksekçe bir yere, açtı dünyasına yeni pencere.
Yapmadı hiç bir iş, gitmedi hiç bir yere.
Otuz ev perişan, bulunamadı bir çare.
Düşündüler,taşındılar en iyisini hoca bilir dediler.
Gittiler hep birlikte hocaya, başladılar anlatmaya.
Sakalını sıvazlayan hoca,
Varın Karakaçan'ın huzuruna, başlayın yalvarmaya.
Otuz ev halkı dizildiler arka arkaya.
Başladılar yalvarmaya.

Köylüyü gören eşek,sıraladı şartları.
Kır Ali odun çeksın
Huylu Dursun'a un yükleyin
Kötürüm' ün sırtına binerim.
Terkime de karısı binsin.
Hacı Sani çok yaşlıdır,
Havalı'ya da o binsin.
Mehmet Emmi'ye patates,
beş kere tarlaya gitsin.
Şişman'a ben binerim.
Ali Dayı'da arkamda.
Kırlı Hatice'ye tezek.
Sümsük Kerim,su getirip

ellerime d6kecek.
Yayladan gelen s7t ile,beni banyo edecek.
Kerim daha kurtulamaz
Benden y7z sopa yiyecek.

Ŗartları dinleyen k6yl7ler,
olamaz b6yle Ŗey dediler.
K6yl7y7 dinleyen eŖek
Siz bilirsiniz ağalar
iŖte benden de bu kadar.

Gittiler tekrar hocaya
Sordular ulu imama
Hoca sıvazladı sakalını;

Dinleyin koca kafalılar,
Karakaçan çok derindir.
O anladı bu devranı
G7çl7n7n y7r7r kervanı
KarŖı durmayı bilmezsen
S7rer zalimin devranı.

Ö.Yalçın. Sevgi, saygı ve sağlıkla
04/06/ 2020

DİNAMİT

DİNAMİT

Dinamit 1867 de kara baruttan sonra en güvenli patlayıcı olarak bulundu.Alfred Nobel tarafından bulunmuştur.Yunanaca dinémos ites sözcüklerinden Yunancada güç anlamına gelir.Güney Afrika'da altın madeni çıkarmak için ilk fabrika orada kurulmuştur.1985 te kapatılmış.

Dinamit kullanılan yerlerde neler olur şöyle bir düşünün.

Diyelim altın madeni için kullandık.Miktarına göre etkisi değişir.Az kullanarak istenen etki sağlanır.Ancak,o anda büyük bir ses çıkarır.Kayalar yerinden oynar.Yüzyıllarda oluşan yer yüzü şekil değiştirir.Orada bulunan ağaçlar sökülür, çayır çimen yok olur.Küçük canlıları öldürür.Çıkan ses titreşimleri solucanları parçalar.Çekirgeler,ağustos böceği, kertenkele gibi canlıların ya kulak zarlari patlat ya da kör olurlar.Yer altı sularının kaynakları kurur ya da yön değiştirir.Bu durumda yeryüzü florası değişir veya yok olur.Kayalardan çıkan toz(kimyasal) içerir.Bu tozlar; meyve, sebze,ot, çiçek hatta insan soluk borusuna kaçır.Başta solunum yetmezliği gibi başka hastalıklara neden olur.Irmak,dere, göl gibi yerlerde kullanılan dinamit, başta balıkları ya öldürür veya uzun süre bayıltır.Bayılan balıkların da kulak zarı, (akciğeri) patlamıştır.Balık yumurtalarını parçalar yokeder, aynı etkiler diğer su canlıları içinde geçerlidir.Daha çok kullanılan dinamit, binaları, köprüleri, tünelleri ve barajları çok rahat bir şekilde yıkar.Hatta deprem etkisi yapar.

Dinamiti bir toplum için kullandığınızı düşünelim.Az kullanımda etkisi az, çok kullanımda orantılı olarak çok olur. Bir makale-haberde(kaynak belirtilmemiş) okuduğum bir yazı beni çok etkiledi.Afrikada Boko Haram'ın ülkesinde kullanılmış.İnsanları öldürmek için kullanılıyormuş.Diğer canlıları öldüren, doğayı parçalayan dinamit, insana neler yapmaz ki. Boko Haram' ın ülkesinde on yıllardır terör egemendir.Ellerindeki güçlü silahlarla sürekli katliamlar yapılıyor.Çok miktarda dinamit kullanılarak ta katliamlar yapılıyormuş.Çocuk, yaşlı, kadın,erkek toplu katliamlar.Siyahi annenin,ak sütünü emen bebeğin suçu nedir?

Ömrünü Afrika sıcağının kavuruculuğu altında geçiren yaşlının sonu dinamitle ölüm mü olmalı?

Yaşam boyu; ayna görmemiş,topuklu giymemiş siyahi anne suçlu mu şimdi?

Pasta, çikolata, sakız bilmeyen genç siyah renkli kıza, ne demeli?

Amerika, orta Afrika'da senin çok pis oyunların yüzünden çok masum can ölüyor.Senin elmas, altın çıkarıp yok ettiğin canlar bir gün yakana yapışacaktır.Amerika, senin dedelerinin yaptığı kızılderili katliamları hakkında cilt, cilt kitaplar romanlar yazıldı.Siyah köleleri esir aldığı ve yaptığı işkenceler roman roman dünyanın her yerinde okunuyor. Bir topluma dinamit atmak, kendi sonunu hazırlamaktadır.Bir yerlerde toplumların canlı dinamiklerini yok etmek için de çok pis oyunlar oynanmaktadır.

Bir adamın bir keçisi bir de eşeği varmış.Eşeğe çok iyi bakılıyormuş.Keçi bu durumu kıskanmış.Eşeğe demişki; sen çok yoruluyorsun biraz sonra gene sırtına yük vururlar.Böyle hayat çekilmez.Sen şimdi şu çukura düş birkaç gün orada dinlenirsin demiş.Keçiye inanan eşek çukura düşmüş.Yaralanmış bir ayağı da kırılmış. Bunu gören sahibi eşeği veterinerine götürmüş.Veteriner, bu eşek ancak keçi ciğeri yerse düzeler demiş.Tabi bunca işimizi yapan eşektir diyerek keçiyi gözden çıkarmış.

Kendi çıkarlarını sürdürmek isteyenler, bu yüzden akla hayale gelmeyen oyunlar oynayanlar bir daha düşünsünler. Dünya barışı için, dinamitleri(bütün silahlar) yok edip dinamiklerini canlandırmak gereklidir.

Ö.Yalçın. Barış her zaman...

17.06.2020

YILMAZ VE ATATÜRK

YILMAZ VE ATATÜRK

Ben dört yaşındayken elim yanmış. O zaman sobalı bir evde otururmuşuz. Sobanın kızarmış kızıl rengini yakalamak için elimi sobaya yapıştırmışım. Annem söyledi hiç ağlamamışım. Babamın dediğine göre de ağlamaz ama kimseye de gülmezmişim. Dedem öpmek istermiş ben dedeme hiç bakmamışım da dedem bana kızmış. Ben bunları hatırlamam ama çok şeyi de hatırlıyorum. Kaşıkla durmadan masaya vururdum.En çok o çıkan sesleri severdim. Fırsat buldukça gene yaparım. Babam masaya vurduğum zaman elimi tutar kaşığımlı alırdı. O zaman ,annem çok üzülürdü. Bileğimde bir zil belimde bir ip her zaman bağlıydı. O ipi her defasında çözmeyi bilirdim. Bir de çamaşır makinesinin dönmesini hep izlerdim. Artık motorların çalışması çok hoşuma gidiyor. Benim bu durumuma bizimkileri çok kaygılanıyorlardı.

Babam annem hep birlikte doktora gittik. Ben o doktoru hiç sevmedim. Onlar konuşurken bende doktorun menekşelerinin bütün yapraklarını kopardım. Doktor babam ve anneme durumumu açıkladı. O zaman beş yaşındaydım.

Doktor, bana renkleri gösterdi konuşmadım. Leylek resmi gösterdi sonra kedi resmi gösterdi konuşmadım. Sabunun adını sordu genede söylemedim. Annem bana tanımadığım kişilerle konuşma dedi. Ben hepsinde biliyordum. -Yılmaz otizmlili ama eğitim almalı dedi. Ben "otizmlili" lafını ilk kez duydum. Ama hiçbir şekilde unutmam. Ne demek olduğunu bilmiyordum. Benim için anlamsız bir kelimeydi. O gün ilk defa annemin ağladığını gördüm. O günden sonra babamda annem de beni daha çok severler.

Ben sizden farklı düşünürüm. Mesela evimizde sıcak su ile oynarım. El yıkama oyununu annem öğretti. Sabun aynı kaşar peyniri gibi yemeyi çok isterdim.

Her gün evimize bir abla gelmeye başladı. O abla ile hiç konuşmam. Bana çeşitli oyuncaklar, legolar, yapbozlar getirirdi. Renkli kalemler, parmak boya,pastel boya her şey getirirdi. Bana resimler yapardı. Ama ben sadece çamaşır makinesini boyardım. Diğer resimleri hiç boyamazdım. Ben yapbozlar, legoları hemen yapardım. Hiçte zor değillerdi. Artık onları istemiyordum. Bir kedi resmi vardı. O resimdeki kedi televizyonda da vardı. Televizyondaki kediyi boyamak istedim. Televizyonu boyatmadı ama kedi resmi gösterdi.

-Nazgül abla o dedim. Nazgül abla telefonla annemi aradı. Yarım saat sonra annemle babam geldiler. Çok mutluydular. Nazgül abla da öyle. Annem Nazgül ablanın ellerini tuttu.

-Ne dedi ne dedi ?

Nazgül abla,

- Nazgül abla dedi. Üçüde çok mutluydu. Ben bir şey anlamadım. Her halde iyi bir şey yapmıştım. Ne vardı ki bunda. Zaten kendi kendime her zaman söylerim. Nazgül Nazgül diye .O gün ve sonraki günlerde hep konuştuk Nazgül ablama. Bana çok masal okudu. Şimdi hepsini biliyorum.

Bir gün annemle semt pazarına gittim. Kırmızı kırmızı elmaları çok severim. Bir elmacının tek elmasının aldım ısırıldım. Elmacı çok kızdı bana tokat attı." Utanmıyor musun hırsızlık yapmaya " dedi. Ben hırsız değilim ki. Bende bütün elmalarını döktüm. Annemle tartıştılar bende kaçtım.Bu olayda anlamadım. Bir elma için neden bana vurdu annemle tartıştı? Polisler bizi karakola götürdü. Bir polis bir çok soru sordu.Ben hiç konuşmadım. Çünkü annem tanımadığım kişilerle konuşma demişti ya. Ben o polisi tanımıyorum ki. Beni azarladı hatta kulağımı çekti. Çok hoşuma gitti. Ben çok güldüm. Polis daha çok azarladı. Bana tokat attı. Annem çok ama çok sinirlendi. O da polisi azarladı. Bir şeyler konuştular sonra annemden özür diledi. Bana da bir elma verdi. Az önce annemle çok tartışan polis,değilde başka bir polis oluverdi. Ben gene bir şey anlamadım.

Şimdi altıncı sınıftayım. Arkadaşlarım var. Ben en çok Okan'ı severim. Okan bana hep iyilik yapar. Hiç kimse benimle oynamaz. Okan hep benimle oynar. Birazda Melike oynar. Eşyalarını ve yiyeceklerini kimseye vermem. Bazen Okan'a bir tane veririm. Melike'ye hiç vermem . O da zaten istemez ki.

Ödevlerimi hep yaparım. Nazgül Abla'da hep yaptırırdı. Bana okumayı da o öğretti. Ben resimleri hiç unutmam sayılarında öyle. Ne zaman gülünür ben bilmiyorum. Türkçe öğretmenimiz güzel bir kadındı. Derste çok fıkra anlatırdı. Herkes gülerdi. Yalnızca ben gülmezdim.

Türkçe öğretmeni,

- Yılmaz sen neden gülmüyorsun beğenmedim mi dedi. Bana göre gülünç bir şey söylemedi. Ama gülmem gerektiğini anladım. Okan bana gülmeyi öğretecekti. Koluma dokununca bende gülecektim. Öğretmenin anlattığı fıkralara herkes gülerken Okan koluma dokunuyordu, bende gülüyordum. Ama herkes susunca yüksek sesle gülerdim. Birkaç kere böyle oldu. Bu defada öğretmen kızdı.

- Yılmaz sen gülme dedi. İstedğim gibi gülerim. Kimse bana gülmenin tarifini öğretmedi. Her insan kendine göre gülmeli.

Sosyal bilgiler öğretmeni sınavda ; Türkiye haritası çizerek dağlarımızı göstermenizi istedi. Ben ülkemizdeki tüm dağların resmini görmüştüm. Öğretmen çok şaşırıldı.Çünkü hepsinin resmini yaptım. Herkes bana güldü ama Sosyal Bilgiler öğretmeni çok beğendi. En yüksek notu ben aldım.

Matematik sınavında sayı problemleri nin hepsini ben yaptım. Melike bana baktı o da hepsini yaptı. Ben çok mutlu oldum. Öğretmen bana,

- Kopya mı çektin dedi. Kimse bana kopya çekmeyi öğretmedi. Ben soruları zaten biliyorum . Neden kopya çekmeliyim bilmiyorum. Ama Melike hiç bir şey demedi. O bana baktığını söylese belkide öğretmen bana kızmazdı.

Babamla her zaman arka bahçede top oynarız. Ara sıra yüzmeye de gideriz. Futbol oynamayı çok seviyorum. Babam Beşiktaşlı bende Beşiktaşlıyım. Bütün oyuncuların adlarını bilirim. Beden eğitimi öğretmeni babamın arkadaşı. Bazen birlikte top oynarız. Okul takımına beni de aldı. Her zaman değil ama ara sıra bende maçlarda oynarım. Bizim takım maçlarını hep kazandı. Fakat son maçımızı en az bizim kadar iyi oynayan başka okulun takımı ile oynayacaktık. O gün Barış hastalanmış gel(e)medi. O'nun yerine ben oynadım. Takımımız penaltı kazandı. Penaltıyı Berkay kullandı. Fakat top üstten dışarı çıktı. Hepimiz çok üzüldük. Maçın sonlarına doğru 1-1 devam ederken bana çelme taktılar. Yoksa ilk defa gol atacaktım. Ama tekrar penaltı kazandık. Öğretmene yalvardım penaltıyı ben atmak istedim. Öğretmen bana güvenmedi. Ama genede "tamam tamam sen at" dedi. Hesaplarına göre sağ tarafa hızlıca atmalıydım. Tam da öyle yaptım. Hesapladığım gibi altmış santimetre sağından gol oldu. Böylece ilk golümü penaltı ile attım. Herkes çok çok sevindi. Ama ben sevinmedim. Çünkü gol atmayı herkes becerebilirdi. Berkay beceremezdi. Maç bitince herkes bana koştu. Ben korktum kaçarken yakaladılar havaya kaldırdılar. Bütün arkadaşlar beni öptüler. Kızlarda, Melike'de öptü. Ama ben öpmelerini istemiyorum.

Okan, Melike ve ben birlikte okula gider geliriz. Melike ile Okan hep el ele tutuşurlar. Perşembe günü Okan okula gelmedi. Melike'nin elini ben tuttum. Melike bana çok kızdı. Ne vardı ki bunda? Melike'ye yardım etmek istemiştim. "Neden elimi, tuttun" dedi. Hatta elime vurdu. Melike elinden tutulmasada gidebiliyordu. O zaman anladım.

Ben hep görmüyorum kızlarla erkekler hep el ele gezerler. Bence herkes el ele gezmeli.

Kafamda çözmem gereken konulardan biriside şu; Herkes farklı söylüyor. Kimisi Atatürk diyor. Bazıları Mustafa Kemal , bazıları da Paşa, Gazi diyor. Bu konuyu babama sordum. Babam,

- Sence ne demeliyiz Yılmaz dedi. Bana göre herkes hepsini söylemeli

- Gazi Mustafa Kemal paşa demeliyiz dedim. Babam iki elimi avuçlarına aldı. Göz bebeklerindeki çizgiler bile gülüyordu. Annem de öyle. O gün babamın beni ve Atatürk'ü ne kadar çok sevdiğini anladım.

- Evet Yılmaz'ım herkes GAZİ MUSTAFA KEMAL PAŞA demelidir dedi.

Ömer Yalçın... O dünyanın en iyi liderlerindedir.

04.07.2020

HEIDEMARIE SCHVERMER

HEIDEMARIE SCHVERMER

Orta yaşlarda bir öğretmendi. Bir ortaokul da çalışırdı,ve çocuk annesiydi. Heidemarie Schwermwer iyi bir evlilik yapmamıştı. Sarhoş kocası ile her gün tartışmalar oluyordu. Lanet bir adamla daha fazla yapamayağına karar verdi. Verdiği bu karar hayatını tümünden değiştirecekti. Çocukları da alarak Dortmund'a yerleşti.

Dortmund'ta evsiz olan bir çok insan tanıdı. Onlarla arkadaşlıklar kurdu, dertlerini dinledi. Sonunda bu evsiz insanların topluma kazandırılması gerektiğini düşündü.

Evinde o kadar çok gereksiz eşya, alet edevat vardı. Ama bunları yılda kere ya kullanır veya hiç kullanmazdı. İhtiyaç duyanlara dağıtmak onu mutlu edecekti. Kendisi gibi düşünen insanları aradı. Ama hiç kimse buna inanmadı.

Heidemarie bu projesinde kararlıydı. Bir yıllık bir deneme yapmaya karar verdi. Onunla eğlenenler oldu.

- Hey Heidemarie o eskilerle zengin mi olacaksın?

- Hayır benim ihtiyacım yok kime lazımsa o alsın.

- Bayan Heidemarie bunlar para etmez.

- Zaten para istemiyorum.

- Melek olup İsa'nın yanında müdür olacak. Gibi dalga geçmeleri aldırış etmedi.

Nimm adında bir değiş- tokuş platformu kurdu. Bu platformda para geçmiyordu. Giysiler,eşyalar,oyuncaklar, süs eşyaları hatta makyaj ürünleri bile değiş-tokuş usulü ile el değiştirdi. Kısa sürede Nimm adı yayılmaya başladı.

Dortmundlular, ve yakın, uzak yerden gelenlerin uğrak yeri oldu. Almanlar, Afrikalılar, Asyalılar, Yunanlılar, Türkler,Arnavutlar herkes o platforma ilgi duydular. İşsizler, emekliler,öğrenciler, punkçular da ilgilendi parasız olanlar ihtiyaçlarını aldılar. Bu duygu öylesine haz verdi ki kendidide artık hiç bir şeye para vermeden istediğine sahip oluyordu. Kendiside hiç para kazanmıyordu. Tanıdık insanların ev işlerini yaparak geçimini sağlıyordu.

Öğretmen Heidemarie on mark karşılığında bir lokantada bulaşıkçı oldu.

Bulaşıkçılık yapması bazı çevrelerde kınandı. Üniversite bitirmiş birisi bulaşıkçılık yapmalıydı. O buna aldırış etmedi.

Hiç kimsenin, üniversite mezunu diye saygı göstermesi gerekmezdi. Belli bir süre orada çalışan öğretmen ve anne olan Heidemarie, başka insanları tanımak için işten ayrıldı. Göçebe bir yaşam sürmeye başladı. Ne devlete ne de kendisine yük olmasın diye sağlık sisteminde de ayrıldı. Artık ülkesinde tanınan,sevilen sayılan Heidemarie bu oluşumunu başka başka şehirlerde de tanıtmak üzere Almanya'nın çeşitli yerlerinde konferanslar verdi. O zamanlar iki çocuğuda yetişkin oldular. Kendi hayatlarını yaşamaya başladılar. Heidemarie evini bu işi devam ettirecek üyelere verdi. Evinden ayrılan Heidemarie acil durumlar için yanına 200 mark aldı. Bir yerlerden eline geçen tüm parasını ihtiyaç sahiplerine dağıttı.

Yaptığı ve yaşadığı olayları anlatan bir kitap yazdı. Tüm gelirini ihtiyaç duyanlara bağışladı. Böylece bir çok kişinin parasızda mutlu olabileceğini göstermek istedi.

Böylesi iyi insanlara selam olsun.

Ömer Yalçın. 15.07.2020t

ANKARA

ANKARA

Cumhuriyetin Başkenti Ankara, Dünya ülkeleri arasındaki başkentlerden biridir. Dünya devletleri ile görüşmelerin, protokolların, anlaşmaların yapıldığı Türkiye imajının sergilendiği şehirdir.

Elli yıllık sürede Ankara ne oldu?

Her yurttaşın mutlaka devlet işi için geldiği, üniversite okuduğu, veya üniversiteyi kazanan çocuğunu getirdiği, Anıtkabir'i ziyaret için geldiği alış veriş yapanların uğradığı, hastasını getirdiği, şehirler arası otobüslerin durduğu yani bir şekilde uğradığı şehirdir.

Ankara'nın iki merkezi vardır. Sıhhiye köprüsü sınır sayılır. Ulus ve Kızılay bu iki merkezdir.

Bu iki merkez belirgin şekilde birbirinden ayrılır. Gelir düzeyi, kültür, yaşam, giyim, dil, dükkanlar, levhaları, eğlence mekanları, tuttuğu futbol takımı, hanımlar, beyler, işçiler, öğrenciler, eylemler pretestolar hemen her şey farklılık gösterir.

60'lı, 70'li yıllarda Ulus-Kızılay, Ulus-Dimen, Kızılay- Yenimahalle, İskitler, Abidinpaşa, Bahçeli-Emek gibi belirli semtlere taksi dolmuş yapıldı. Chevrolet taksiler; iki ön, dört arka koltukta yolcu taşırlardı. Hatta cevval taksiciler "Abinin, ablanın işi çok acele sıkışalım abiler" gibisinden laflarla yedi kişide bindirirlerdi.

Gençlik parkı, hafta sonları dolar taşardı. Piknik yapılır, külahta dondurma yenirdi. Ya da Hayvanat bahçesi vardı. Bir çok evcil veya vahşi hayvanlar, piton yılanı, zürafa, fil, su aygırı, kuş türlerini insanlar orada görür tanırırdı. Ailece gidilir piknikler yapılırdı. İl dışından gelenler hayvanat bahçesini görmeden gitmezlerdi. Sonra hemen yanında Atatürk Orman çiftliğine geçilir köfte, kokoreç, AOÇ dondurması yenirdi. İsteyen, şarap fabrikasından şarap veya uzun, acı, ucuz tekel birası alırdı.

Ulus hali, alt ve orta gelir gurubunun alış veriş merkeziydi. Gerçi şimdi de öyledir. Kızılay, akşamları işten çıkanların, vitrinleri inceleme yeri idi. Ulus, alaturkayı Kızılay modernizmi temsil ederdi. İşten çıkan baylar, Sakarya caddesine giderler büyük bardaklarla Arjantin fıçı birası içilirdi. Birbirine paralel iki sokak ve Sakarya caddesinde geceler bir başka ilginç olurdu. Yan yana dükkanlarda açık havada bira, rakı içilirken; o an tanışan insanlar çok nazikçe ikramlarda bulunurdu. Darbuka, bağlama, cümbüş seslerine şarkılarla türkülerle hep birlikte ve edebince eşlik edilirdi. Her mahallenin bıçkın delikanlıları Mahallesi'nde namus bekçiliği yaparlardı. Asla komşunun karısına kızına yan gözle bakılmazdı. Yabancılar hemen tanınır sorgu sual edilirdi.

Çapkın delikanlılar, Tunalı Hilmi caddesine giderler sosyete kızlarla flört ederlerdi. Yaşlılar Kuğulu Park'ta dinlenir, gazete okur, sohbet ederlerdi.

Ulusal Bayramlar, Atatürk Statyumunda yapılır aileler erkenden doldururdu. Ankaragücü- Gençlerbirliği maçları çekişmeli olurdu. Ankaragücü'nü dar gelirli, sanayii emekçileri, dolmuşçular, lümpenler desteklerdi. Gençlerbirliği ise memurlar, öğrenciler, orta, üst gelirli, okumuşlar tarafından desteklenirdi.

Kızılay, kravatlı takım elbiseli erkekler, deri çantalı tayyör etek giyen kadınların gezdiği lahmacun, yaprak döner yediği mekanlarla doluydu. Ulus ise; Hal, Anafartalar caddesi, Atatürk'ün at üstündeki anıtı ve Eski Meclisi, kalesi ile bütünleşmiş bir merkezdir. Ulus'ta ki Çıkrıkçılar yokuşu alt, orta gelir grubunun alış veriş yaptığı, gelinlik kızların çeyizini dizdiği bir yokuştur. En ucuz giyim, Çerkez sokakta olurdu. Çeşitli süs ve boncuklar Sulu Han'da bulunurdu. Ucuz mobilya İtfaiye Meydanından alınır.

Bu anlatılanlar artık birer mazi oldular.

Doksanlar, iki binli yıllarda Ankara çok hızlı değişti. Kentin yapısı, insan profilleri, binaları, giyim-kuşam, kültür, büyüme, kitaplar, Ulus, Kızılay, Bahçeli evler, Çankaya, Çayyolu, Batıkent, Keçiören, Etlik, Siteler her yer, her şey çok değişti.

Cebeci dört yoldan Ulus'a giderken Samanpazarı vardır. O eski Ankara evleri restore edilerek el değiştirdi. Yeni lokantalar, sabah kahvaltısı veren mekanlar nostaljik eşyalarla dolu dükkanlara dönüştü. Hacı Bayram ve çevresi de el değiştirdi. Belli kişilerin iyi rant elde ettiklerini biliyoruz. İtfaiye Meydanına (Bit pazarı) devasa bir cami yapıldı. Eski garajlar yıkılarak Ankara Büyükşehir belediye binası yapıldı. Gençlik parkı, artık neredeyse atıl durumda pek güvenli değil, kış mevsiminde tamamen ölü bir mekan durumundadır. Yalnızca yaz ayları lunapark akşamları biraz canlanır. Hayvanat bahçesi kapatıldı. Atatürk Statyumu yerle yeksan edildi. Arsası yeni rantyecilerini bekliyor.

Rüzgarlı sokak yine yapı ve inşaat malzemelerinin en ucuz olduğu yer özelliğini koruyor. Anafartalar Çarşısı Çıkrıkçılar yandı. Tekrar faaliyet gösteriyorlar.

Keçiören, Etlik çok büyüdü. İnsanların profili muhafazakar yapısını iyice artırdılar. Buralar daha çok sanayi, boyacı, sıvacı, amele, işçi küçük esnafın mahallesidir. Akdere'yi de aynı katagoride sayabiliriz. Yaz günü uzun kapalı elbiseli, siyah türbanlı, kadınları ve Cübbeli, şalvarlı Ortadoğu giyimli erkekleri bol bol görebilirsiniz. Demetevler, Yahyalar'da da aynı manzara vardır. Ayrıca her türlü tarikat üyeleri bu semtlerde ikamet ederler. Altındağ her çeşit yerli yabancı insanların mekanıdır. Henüz eski yapılar egemendir.

Yani bu semtler her hangi bir Orta Anadolu veya doğuda bir şehirle farkı yoktur. Zaten genelde İç Anadolu insanlarından (Çorum, Çankırı, Kırşehir, Yozgat, Kayseri, Sivas ...gibi) oluşan nüfusa sahiptirler.

Kayaş tipik bir Anadolu kentidir. Çoğu Kayışlı birbirini tanır. Düğünler, Ankara havaları eşliğinde sokakta yapılır. Kaba konuşma biçimleri ve kavgalar eksik olmaz. En büyük eğlenceleri Mavi Gölde piknik yapmaktır. Gizlice içki içenler hır çıkarmak için bahane ararlar. Bu yerlerde daha çok yerli dükkan levhaları vardır.

Abidinpaşa, Saimekadın artık yaşlılarla doludur. Kırk elli yıllık eski binalar mevcuttur. Tuzluca'yı yine Tuzluca'yıdır.

Eylemlerin, protestoların merkezidir. Her ne kadar bazı sağ görüşlü haneler olsada , solun her türlü için güvenli yerleşkedir. Fakat her semtte olduğu gibi uyuşturucu satanlar maalesef bu mahallede de yaygındır. En çokta tüm kahvehanelerin dolu olduğu dikkat çekicidir.

NATO yolu, Eski çöplük çok katlı sitelerle doldu. Gece konducular başka yerlere gittiler. İnsanları modern giyimlidir. Yeni yeni AVM'ler son yıllarda hızlıca artış gösterdi.

Dikimevi'den AŞTi'ye Ankaray ile on beş dakikada gitmek mümkündür. Kızılay'dan Korukent ve Batikent'e metro işletiliyor.

Cebeci -Kurtuluş öğrencilerin simit evlerinde buluşup oturdukları yerdir. Çok sayıda lokanta, simit evi, büfe müşteri sıkıntısı çekmeyen yemek yenilen yerlerle doldu. Kurtuluş Parkı, yine ağaçlar ve yürüyüş yolları ile önemli bir parktır. Kızılay, o eski nostaljik güzelliğini 2000'li yıllarda kaybetti. Alış veriş merkezlerinin levhaları, Mc Danild's, LWC Waikiki, King Burger, Subway, Pizza Hut, KFC gibi yemek mekanları doldu. Yerli markaların yerini, Versace, Armani, Dolce & Gabbona, Fendi, Gucci, Dior, Prada aldı. Az olsa da Türkçe isimli yerlerde vardır.

Belediye başkanı olan İ.Melih Gökçek döneminde Ankara'nın (özellikle Kızılay) o çok renkli gece yaşamından eser kalmadı. Taşra okurlarının uğrak yeri Zafer Çarşısı, tek tük insanların uğradığı bir yer haline getirildi. Yeşilliğin yerine beton AVM'ler tercih edildi.

Çok büyük mitinglere tanık olan Kızılay meydanı, artık yasaklı alan ilan edildi. Burası da Ankara'nın Taksimi oldu. Yılların Tandoğan Meydanı, Anadolu Meydanı olarak değiştirildi ama tutmadı. Anadolu Meydanını kimse bilmez herkes Tandoğan der. O güzelim ODTÜ ormanı talan edildi. Çok ağaç kesilerek içinden yollar geçirildi. Yüzüncü yıldaki Vişnelik harap oldu. Atatürk Orman çiftliğine bazı yapılar yapıldı. Ankapark denen park yapıldı. Dinazor heykelleri dikildi. Milyarlar harcandı. Bu gün o park atıl durumdadır.

Çankaya, elit bir büyük kent durumundadır. Kültür ve ekonomik düzeyi Türkiye ortalamasının üstünde olan bir semttir. Çok büyük, absürt mimarinin ve çok katlı gökdelenler en hızlı yükseldiği çirkin binaların semti oldu. Üstte okuduğunuz yabancı yiyecek ve giyim mağaza isimleri daha da çoktur. Sanki başka bir ülkede gibi hissedersiniz. Çayyolu, Ahlatlıbel, Bağlıca artık ulaşılmaz yerler oldu. Batıkent kültürlü bir memur semtidir. Kapalı, türbanlı kadınlar burada pek bulunmaz. Ama Sincan, daracık cadde ve sokakları, muhafazakâr yaşam tarzı, alt gelir ve kültür seviyesiyle Ankara'nın en karışık ilçeleri arasında ilk sıradadır.

Ankara'da gece hayatını üçe ayırabiliriz. Ulus, sanayi çalışanları, lümpenler, kaçamak yapmak isteyen küçük esnaf, yani alt gelir grubuna hitap ediyor. Kızılay memur, tezgahtar, öğrenci, mürekkep yalamış kişilerin gittiği türkü bar, birahane, entelektüellerin uğrak yeridir. Çankaya, Esat, Çayyolu, Oran gibi yerlerde varsıllar yaşar ve oralardaki mekanlar varsıllara hizmet eder.

Yeşili betona tercih eden TOKİ evleri hemen hemen Ankara'nın her yerine hakim oldu. Ama ev kiralari maaşların 1/3 kadarını aşiyor.

Bir de turizm sorunu var.Eskiden az da olsa yabancı turist gelirdi. Ankara'yı turizm merkezi yapacağını vaat eden eski ABB başkanı İ.Melih Gökçek, zamanında beri ben hiç bir yabancı turist görmedim. Çokça Ortadoğu kökenliler görülür oldu. Zaten onlar turist değil asalak geçinenlerdir. Gören varsa resmini çekerek watsaptan bana yollarsa sevinirim. Şimdi soru şu; elli yıl önceki Ankara'da mı yaşamak istersiniz yoksa şimdiki Ankara'da mı?

Ömer Yalçın
18.09.2020

A BEBEĞİM NAZLIDA YARİM

A BEBEĞİM NAZLIDA YARİM

onar göçer bir kaç aile için dinlenmek, elek,sepet yapmak, kalaysız kapları parlatmak, tertemiz pınarlardan su içmek, geceleri kendi dillerinde halk şarkıları eşliğinde dans etmek yaşam biçimleriydi. Çok uzun yıllar önce140 kabile aileleri ile bir şekilde Macaristan'dan gelmişler ve Türkiye konar göçeri olmuşlardı. Ama bir çok aile başka başka yerlere gitmişler yedi ailede aynı yerde kalmışlardı.

Haziran sonlarında bir akşam üstü vadide durdular. Vadide akan ırmak, söğütler, ılgınlar, kamışlar, kavaklar, çayır, çimen her şey güzel ve uygundu. Atlı arabalardan göçler indi. Güneş batmadan kirli beyaz çadırlar kuruldu. Erkekler çadır kurarken alınının ortası benli kadınlar, yetişkin kızlar kilim, çul, yataklar, işlemeli yastıklar,kap kacak, vb. yerleştirildi. Çocuklar kuru ağaç dalları,tezek, kuru ot topladılar. İki saate kalmadı yedi kirli beyaz çadır biçilmiş çayırlarda kuruldu. Yakınlarda Telaşlı Köyü vardı. Telaşlı'da yüz otuz civarında bir hane yaşıyordu. Geçimleri tarım, bağcılık, hayvancılıktı. Gurbetçisi İzmir, İstanbul, Ankara'ya veya Almanya, Fransa, Belçika gibi ülkelerde çalışmaya giderlerdi. Yurt dışına gidenler yaz mevsimi izinlerini köylerinde geçirirlerdi.

Çimenlerin üstüne çığ düşmüş bir Haziran sabahı nemli yataklarından uyandılar. Sabah kahvaltısının ardından kendi aralarında bir heyet oluşturdular. O heyette çeribaşı Ferko (Serbest 63) Tabor (Tiber nehri 47) ve Sandor (Gurur 24) vardı. Atlarına bindiler beş km ilerdeki Telaşlı köyüne gittiler. Köyün ileri geleni, hükmedeni, en varsılı Sıddık Karataş'ı sorup soruşturarak buldular. Atlarını Sıddık Karataş'ın evine sürdüler. Bir istekleri olacaktı. Büyük ağaç kapılı avluda Sıddık Karataş'ın kahvaltı yapmasını beklediler.

Neden sonra içeri buyur edildiler. Sıddık, gelenleri alacaklı değilde verecekli gibi inceledi. Çünkü Sıddık, hiç kimseye vermezdi. Hepten almaya alışkandı. İki değil çok kolu, iki değil çok gözü vardı. İlçede, ilde birçok esnaf, memur, amir devlet adamını tanırdı. Köye en küçüğünden en büyüğüne kim gelirse gelsin hemen kuzu keser, boğma rakı, küp şarabı ikram ederdi. Bu gelen çingeneler acaba ne isteyeceklerdi.

Sıddık,

- Buyurun ağalar oturun size çay ikram edeyim dedi.

Çeribaşı Ferko,

- Estağfurullah biz buyuramayız bir ricamız var dedi.

- Sizi dinliyorum.

- Sorduk, öğrendik bir istek olursa Sıddık Ağa bilir dediler bizde huzuruna geldik dedi.

- Buyurun; çekinmeyin söyleyin dedi.

- Aşağıda ırmak kenarında kamışlar ve ılgınlar gördük. İznin olursa biraz kamış, ılgın derleyip sele sepet yapacağız bizim rızkımızda o işlerdedir. Ayrıca bakır kap, kacak ne varsa kalayda yaparız dedi. Sıddık yarı ağarmış sakalını karıştırdı.

- Olur olur dedi. Sonra evdekilere gürlledi.

- Bir bardak çay yapmak bu kadar uzar mı yahu dedi. Beş dakika sonra, kenarları çiçekli tepside ince belli altın yaldızlı bardaklarda demli dört bardak çay ve yanında kızarmış sac böreğini ortanca kızı Gülperi getirdi. Gelen konuklara ikram etti. İkram etti de Sandor'un çayını verirken elleri titredi. Nerdeyse çayı Sandor'un beyaz uzun yaka kısa kollu ipek gömleğine dökenecekti. Gülperi dökmedi ama çayı alırken Sandor'un elleri titredi. Bu kısa temaşayı diğerleri fark etmediler.

- Alın alın sele, sepet yapın bir tanede bana sepet yapın dedi.

Çeribaşı Ferko,

- Sağol, varol ağam dedi. Boş bardağı sandalyenin üzerine bıraktı.

- Bize mücade dedi.

Sıddık,

- Dur hele bu işlerde bir pazarlık olur daha hiç konuşmadık dedi. Sonra kızına tekrar kükredi.

- Gülperiii çayları tazele kızım dedi.

Ferko tekrar yerine oturdu.

- Emrin nedir Sıddık Ağa?

- İki yüz lira ödeme yapacaksınız sonra ne isterseniz yapın dedi.

Sıkı bir pazarlıktan sonra yüz liraya anlaştılar.

Ferko, Tabor ve Sandor teker teker Sıddık Ağa'nın elini sıktılar yağız besili atlarına bindiler. Bu sırada Gülperi evin arka penceresinden onların gidişini gözlüyordu. Bunu fark eden Sandor, atını pencereye doğru sürdü. Siyah kakülünü eli ile geri atarak, ihtirasla;

- Gene geleceğim dedi ve atını mahmuzladı.

Ertesi gün, köylüler bakır kaplarını torbalara doldurarak çadırların önündeki Ferko'nun körüklü kalaycı ocağının başında sıraladılar. Çadırlarda yalnızca Ferko ve karısı Bahtı hanım kalmıştı. Diğerleri kamış, ılgın (kendiliğinden gelen ince söğüt fidanları) toplamaya gitmişlerdi. O gün Çeribaşı Ferko ve karısı Bahtı hanım köylerin bakır kaplarını parlatmak için çalıştılar. Kamış ve ılgın toplamaya gidenler ise akşama kadar topladılar, ama hepsini çadırlara getirmediler. Gece dolunayda ekmek, meyve sepleri, üzüm sepetleri ördüler. Tabor cümbüş çalarken Sandor da bir türkü tutturdular.

"Ye kapı ye kapıro doldurdular"

"Aişe kapolo doldurdular"

"Buda Maziye kandırdılar"

"A bebeğim nazlıda yarım "

"A bebeğim şugarda yerim."

türküsünü kendi dilinde öyle içli ve yanık söyledi ki; kayalarda yankı yaparak çevreye dalga dalga, aşk aşk yayıldı. Gece geç saatlere kadar sele, sepet ören konar göçerler bir düdük sesiyle ellerindeki tüm işleri bıraktılar. Bu düdük eğlence başlayacak demektir. Her çadırdan bir genç yağız, doru, al, demikir atlarına bindiler. Üç km ilerde Çeribaşı Ferko'nun gündüz otların arasına sakladığı bir küp şarabı bulup getirmektir. Ödül ise, ertesi günü obanın en güzel kızı Russe ile dere kıyısında el ele gezmek çiçek toplamaktır. Atlarına binen çingene gençler ikinci düdük sesi ile ok gibi fırladılar. Her biri dolunayda uçan birer kartal gibiydiler. Yarım saat sonra Sandor bulamadı ama Tabor'un oğlu Zindelo (oğul 21) bir küp şarapla geldi. O arada teneke kebab hazır. Yetişkin erkekler, genç çingeneler, iki kaşının ortası benli kadınlar şarap içerek şarkılar söyleyip dans ettiler. Yalnızca Sandor dans etmedi. O yine bir halk türküsü söylemeye başladı.

"Karadır kaşların ferman yazdırır"

"Bu aşk beni diyar diyar gezdirir" türküsünü Türkçe söyledi. Gene o yanık gür sesi kayalarda yankılandı. Çokça eğlenen oba halkı, Yorgun düşerek yedi çingene çadırında derin uykuya daldılar. Ama Sandor sabaha kadar uyumadı. Taze ilginlerden çok güzel bir meyve selesini bitirdi.

Ertesi gün öğleden sonra Sıddık Ağa küçük kardeşi Salim ile birlikte çadırları ziyarete geldiler. Traktörünü tam Ferko'nun çadırı önünde durdurdu bir sıçrayışta indi. O arada Çeribaşı Ferko'nun ördüğü sepet yarıya kadar örülmüştü. Çadırların önünde biraz kamış biraz da ilgin vardı. Hepsini getirmedi kalanını gece getireceklerdi.

Ferko, ayağa kalktı

- Oo Hoş geldin Sıddık Ağa dedi.

- Hoş bulduk, hoş bulduk

- Aha senin sepet akşama hazır olur otur hele dedi. Biri çeribaşı, diğeri köyün başı yaşlılar karşılıklı minderlere oturdular. Koyu sohbetlere daldılar. Aradan iki saat geçmişti. Nar gibi kızarmış bir horoz kalaylı tepside geldi.

Yanında meyve ve şarap vardı. Karşılıklı kadeh kaldırdılar. Belki de o nar gibi kızarmış horoz Sıddık Ağa'nın olabiliyordu. Olsun önemlisi hoş sohbet muhabbet oluyordu. Gün batımında sepet örgüsü bitti. Sepeti Salim sırtladı.

- Eline sağlık Ferko çok güzel oldu dedi.

- Lafı olmaz Sıddık Ağa'm diyerek yolcu etti.

Bir sonraki gün yine bakır kaplar kalaylandı. Seleler, sepetler örüldü. Akşam serinliğinde Sandor elideki seleyi iki gün önce Zindelo'nun topladığı çiçeklerle süsledi. Bir sele dolusu kiraz ve şekerpare kaysı ile köye gitti. Atını avlunun dışındaki iğde ağacına bağladı. İri kırmızı bir gülü ipek gömleğinin yakasına takmıştı. Büyük tahta avlu kapısından içeri girdi.

- Hey kimse yok mu diye seslendi. Evin kapısını Gülperi açtı. Uzun boylu, uzun boyunlu, geniş omuzlu dalgalı saçlı Sandor, bir heykeltıraş elinden çıkmış gibiydi.

- Buyurun bu sele sizin aileniz içindir. Yakasındaki kırmızı gülü Gülperi'ye uzattı.

- Buda senin içindir dedi.

Meyve dolu seleyi alan Gülperi,

-Yarın sizin çadırların yanındaki bağda çalışacağım dedi ve Sandor'un gözlerine baktı.

- Çok teşekkür ederim diyebildi.

- O kısa sürede Gülperi'nin yüreğinde güneş açtı, bahar geldi, binbir ezgi türkü oldu. Doru atına binen Sandor, kuş gibi uçtu. Yüreği beş kere daha hızlı attı. Çingene çadırlarına doğru yol aldı. O gece, kırk gece gibi uzadıkça uzadı. Gülperi, kuşluk vakti kardeşi on iki yaşındaki Nurperi ile çapalarını ve bir testi su alarak bağa gittiler. Üzüm çubuklarının boğazı toprakla doldurulacaktı. Zamanı değildi ama Gülperi böyle bir iş yarattı. Ürkek bir ceylan gibi çevreye bakıyor sonra işine devam ediyordu. Çok geçmedi Sandor atını otlatmaya oralara getirdi. Gülperi ile göz göze geldiler.

Sandor,

- Güzel hanımlar atımı buralarda otlatacağım sakınca varmı dedi?

Gülperi,

-Bize ne nerde istersen orada otlatırsın dedi. Nurperi omuz silkti. Sandor papatyalar, sümbüller, ve nice kır çiçekleri toplarken Gülperi hissettirmeden testideki suyu döküverdi. Kardeşine su kalmadığını ırmak başındaki pınardan su getirmesini istedi. Nurperi ablasını çok severdi. Hemen testi omuzladı pınara gitti. Gülperi'nin yanına gelen Sandor, iri beyaz bir papatyayı Gülperi'nin saçlarına taktı.

-Bu papatya sadece sende bu kadar güzel durur dedi. Bu iltifatlar karşılığını buldu. İki genç gölge bir yerde çayırlara orurdular. Ne olacak ? Nasıl olacaktı? Uzun uzun konuştular. Gülperi'nin babası Sıddık Ağa asla böyle bir sevdaya izin vermezdi. Bunu ikiside biliyordu. Ama ayrılık artık ikisi içinde ölümden zordu. Karşıdan Nurperi görüldü bu ara aceleyle bir şeyler daha konuştular ve Sandor atına atlayarak dört nala uzaklaştı.

Beşinci gün konar göçer aşireti günlük işlerine devam etti. Fakat çeribaşı Ferko, Sandor'daki gizemi gözlemledi. Bazı sorular sordu ancak bir laf alamadı. O'da işine devam etti. Bir sonraki gün sabah saatlerinde obanın kirli beyaz çadırları bir bir söküldü. Yarım silindir biçimli at arabalarına denkler usulünce yerleştirildi. Bir saat içinde yeni yurtlar bulmak üzere atlı arabalar yola dizildiler. Ne yönde gidilecek nerede tekrar çadırlar kurulacak Ferko karar verirdi. Kafile kendi dillerince şarkılar söyleyerek uzaklaştılar.

Bir sonraki gün Telaşlı köyün güzel Gülperisi'de çok telaşlıydı. O gece gelemedi gelmedi. Çünkü herkes derin uykusunda Gülperi uyanıktı. Dolunay bulutların arkasına gizlendiğinde Sandor'un bağda söylediği türkünün ezgisi ılık ılık Gülperi'nin kulaklarında çınladı. Hafifçe perdeyi aralığında Sandor'un silüeti Mikelanjelo heykeli gibi atın üstünde bekliyordu. Bohçasını pencereden aşağı atıverdi. Sessizce dışarı çıkar çıkmaz güçlü bir elin kavramasıyla

kendini atin terkisinde buldu. Uzun parlak bir çadında Gülperi uyurken, Sandor kaması elinde nöbet tuttu. Bu defa tertemiz beyaz bir çadırdaki Gülperi uyurken, Sandor kaması elinde nöbet tuttu.

Her sabah erkenden kalkan Gülperi o sabah hiç odasından çıkmadı. Anası odasına girdiğinde yatağının hiç bozulmadığını gördü. Ahıra, samanlığa, bahçeye baktı yoktu. Nurperi'yi bağa yolladı orada da yoktu. Kendi kendine "yoksa bu kız dedi" durumu kocası Siddık Ağa'ya bildirdi. Siddık önce bir şey anlamadı. Sonra karısını ve Nurperi'yi sorguya çekti. Sonunda işin ciddiyetini anladı. Öyle bir öfke ve kızgınlık sardı ki kimse yanına gelemeydi. Başta Salim olmak üzere Telaşlı'nın bütün gençlerini görevlendirdi. Ve büyük söz verdi.

-Her tarafı arayın, bulup getiren Gülpereyi alır dedi.

Delikanlılar bu işe şaşırıldılar ama Güzel Gülperi'yi yar etmek için hemen harekete geçtiler. Dağ arandı, bağ arandı, dere, tepe, vadi arandı ırmaktaki su tarandı ama bulunamadı. Akşam olmadan traktörüne binerek ilçeye jandarma karakoluna vardı. Siddık Ağa, kapıyı çalmadan komutanın odasına daldı.

-Komutan komutan kızım kayıp hemen onu bulmalısın dedi.

-Hele otur Siddık Ağa tek tek anlat ne oldu.

-Akşamdan beri kızım kayıp hiç bir yerde yok dedi. Olup biteni bir bir anlattı. Sonunda ağzındaki baklayı çıkardı. Mutlaka Çingeneler kaçırdı deyiverdi. Hemen o gece bir başçavuş komutasında on iki kişilik jandarma birliği gece çingene aramak için yollara ikişerli dizildiler ve gittiler. İki gün iz sürüldü ama sonuç yoktu. Aynı günlerde Siddık Ağa, elli kişilik eli silahlı ve atlı gençle köylerde arama başlattı. Dört gün oldu bir iz bulamadılar. Son bir köy kalmıştı. Atlılar atlarını o köye sürdüler. İssızdam köyü yakınlarında çadırları gördüler. Bu arada Siddık Ağa, Salim ile bir genci jandarmaya yolladı yardım istedi. Gerekli planlar yapıldı. Gece karanlıkta saldıracaklar ve ne pahasına olursa olsun Gülperi'yi geri alacaklardı. İki genç çevrede inceleme yaptılar saldırı için hiç bir engel yoktu. Gece saat on gibi jandarma birliği uzaktan göründü.

Siddık Ağa,

- Şimdi jandarma bize engel olur o sebeple jandarma gelmeden saldıralım dedi ve gençlere yol verdi. Gülperi'yi yâr etme umudunda olanlar önde diğerleri hemen peşlerinde saldırdılar. Tabanca, tüfek sesleri bütün vadiyi sardı. Neye uğradığını şaşırıp oba erkekleride silahlarına davrandılar. Amansız bir çatışma başladı ki kim kime vuruyor belli değildi. Konar göçer aşiretinde yirmi iki yetişkin erkek vardı. Ama oba kadınlarıda erkeklerden aşağı kalmazdı. Başa baş dövüşüyorlardı. O sıra yeni evli Sandor su kıyısında balık tutuyordu. Obadaki çatışmayı bir kız çocuğu haber verdi. Doru atına binen Sandor, dört nala obaya yetişti. Çeribaşı Ferko'nun yerde yattığını gördü. Hemen yanında Bahtı Ananın kafasından kanlar akıyordu. Gözü dönen Sandor, yıldırım gibi memilerin arasından geçti. Bir atmaca çevikliği ile atının üstünden fırladı Siddık Ağa'yı atından al aşağı etti. Yalım yalım parlayan çelik kamasını Siddık Ağa'nın kalbine dayadı. O sırada jandarma birliği çatışma yerine ulaştı. Yarım saat süren çatışmada çok yaralananlar oldu. Jandarma komutanının emriyle havaya üç el silah atıldı. Ortaya dalan jandarmalar dipçiklerle vura vura kavgayı yatıştırdı. Sandor'un çelik kaması hâlâ altta yatan Siddık Ağa'nın göğsünde dayalı duruyordu. Altı jandarma silahlarını Siddık Ağa'nın adamlarına doğrultmuştu, diğer altısı da namlularını üstte Sandor altta Siddık'ın üstüne doğrultmuş halde emir beklediler.

Sandor,

- Siddık Ağa ya adamlarını çek yoksa bu hançer kalbini delecik dedi.

Yenilgiyi kabullenen Ağa,

- Tamam tamam geri çekilin diye hırıltılı bir ses çıkardı.

Sandor,

- Bu obadan kadın çıkaracak kişinin gergedan kadar yüreği olmalı dedi ve kamasını beline sokarak doğruldu.

Bir saat sonra ortalık sakinledi. Bu olaylar olurken İssızdam köylüleri, çevrede olup biteni sadece izlemekle kaldılar. Çatışmada ağır yaralanan Çeribaşı Ferko İssızdam köyünün minibüsü ile hastahaneye götürüldü.

Jandarma komutanı,

-Gülperi neredeyse buraya getirin onunla konuşacağım dedi. Beş dakika sonra yine o ürkek ceylan olmuş Gülperi geldi.

Jandarma komutanı,

Gülperi'ye yaşını sordu, kendi isteğiyle gelip gelmediğini ve seçimini sordu.

Gülperi,

- Ben yirmi bir yaşındayım kimse beni zorla getiremez dedi.

Komutan,

- Babanla gelmek mi yoksa kalmak mı istiyorsun diye sordu. Bir süre suskunluğunu bozmadı. Komutan sorusunu yineledi. Gülperi bir babasına baktı bir Sandor'a baktı ve karalı bir sesle;

- Kalmak istiyorum komutan dedi. Bunun üzerine komutan Siddık Ağa'ya döndü.

- Duydun kalmak istiyor. Yirmi bir yaşında ve kendi isteği ile gelmiş. Kanunen yapacak bir şey yok dedi. Ve konuşmasına devam etti.

- Siddık Ağa şimdi adamlarını topla ve köyüne dön dedi. Kızgınlıktan ve sinirden boyun damarları bir sudan çıkmış balık solungaçı gibi şişerek yere bir tükürük fırlattı.

- Toparlanın gidiyoruz dedi. Elli kişilik sivil milis güç atlarına bindiler. İki jandarma eri eşliğinde İssızdam Köyü dışına kadar takip edildi. O gece jandarma o köyde nöbet tuttu.

Ertesi gün, jandarma komutanı, konar göçer aşiretini köyden uzaklaştırmak istedi. Fakat aşiret bunu kabul etmedi. Çünkü hastahaneye kaldırılan Ferko'dan bir haber alamadılar.

Akşam vakti obayı öyle bir çığlık kapladı ki İssızdam köylüleri merakla tekrar çadırlara koştular. Çeribaşı Ferko'nun öldüğünü anlayınca o köylülerde çingenelerin üzüntülerine ortak oldular. Hemen ayrı bir çadır kuruldu. Ferko'nun cansız bedeni o çadıra kondu. İki kaşının ortası benli kadınlar kendi dillerinde ağıtlar söylediler. Sabaha kadar kimse uyumadı. İssızdam Köyü muhtarı mezarlıkta yer gösterdi. Öğle vakti Çeribaşı Ferko toprağa verildi. Ve mezarın üstü

binbir baharlı çiçeklerle donatıldı.

İkinci zamanı kirli beyaz çadırlar söküldü denkler yapıldı. Usulüne uygun şekilde silindir şeklinde çadırlı at arabalarına yerleştirildi. En önde yeni çeribaşı Tabor, hemen arkalarında beyaz ipek gömleği ile Sandor ve yanında Telaşlı köyünün güzeli Gülperi vardı. Temmuzun ilk günlerinde Macaristan asıllı konar göçer aileleri güney batı yönünde uzaklaştılar.

O günden sonra aylar yıllar geçti.Çok sonra bile ne oralarda, ne de o ilde aşiretten bir haber alınamadı.

Ferko'nun ölümü ile ilgili hiç kimse tutuklanmadı veya hapis yatmadı.

Yedi yıl sonra Nurperi'ye İstanbul'dan bir mektup geldi .Gülperi kardeşini ve anasını çok özlemişti. Ama o mektuptan Sıddık Ağa'ya hiç söz edilmedi. Bu hasrete daha fazla dayanamayan Gülperi kızı ile köye gitmek istedi. Sandor buna izin vermedi. Fakat başka planı vardı. Gülperi ile alış verişe çıktılar. Kendi kafasına göre bir şeyler aldı. Gülperi'ye dönerek Nurperi'nin şimdi kaç yaşında olduğunu sordu. Giyim mağazasına girdiler. Sandor bir kadın elbisesini beğendi. Gülperi önce şaşırdı sonra

- Bu bana göre değil dedi.

-Biliyorum ama sana almıyorum dedi Sandor. Bu duruma bir anlam veremeyen Gülperi'nin kaşları çatıldı.

-Ya kime alıyorsun?

-Nurperi'ye alıyorum dedi. Bu sözü duyan Gülperi, mağazada herkesin gözü önünde şapır şupur öptü. Sonra annesine de hediyeler aldılar. Hemen o akşam yol hazırlıkları yapıldı. Eylül'ün ilk günü o sene aldığı arabası ile Telaşlı'ya doğru yolculuk başladı. O gün geç saatlerde köye ulaştılar. Büyük tahta kapılı evin önünde iki kere korna çaldılar. Açılan tahta kapıdan en az Gülperi kadar güzel bir genç kız görüldü. Gülperi ağlayarak koştı boynuna sarıldı. Sandor, kızının elini tuttu çekine çekine avludan içeri girdi. Bu sırada uyuklamakta olan yaşlanmış olan Sıddık Ağa doğruldu hiç bir şey demedi. Ceketini giydi çıktı gitti. Annesi ise yüksek perdeden ağlayarak kızına sarılmış ağlıyordu. Neden sonra Sandor ve küçük kız Margot ile anneannesinin ellerini öptüler. Anneanesi küçük Margot'u kaçağına aldı sevdi kokladı bir daha bırakmadı.

Bir hafta kadar misafir oldular. Sonra Sandor ve ailesi arabalarına binerek Çeribaşı Ferko'nun mezarına ziyarete gittiler.

Ömer Yalçın
29/09/2020

TURNA NASIL TURKAN OLDU

TURNA NASIL TURKAN OLDU

Bir insan erkek veya kadın olsun fark etmiyor. Doğuştan şanslı ya da şanssız olabiliyor.

Resmi adı Turna, göbek adı yani anasının babasının koyduğu yıllarca Turan diye seslendiği oğulları ilkokulu köyünde bitirdi. Beşinci sınıf bitti. Öğretmen, ilkokul diploması düzenlemek için Turan'ın nüfus cüzdanını istedi. Fakat o güne kadar, herhangi bir nüfus cüzdanı olmamıştı. Öğretmen, nüfus cüzdanı olmadan, diploma düzenlenemeyeceğini söyledi. Beş sınıflı birleştirilmiş köy okulunda, on iki kişi ilkokul son sınıftaydı. Zaten o on iki kişilik sınıftan tek okuyabilecek Turan vardı. Bu durumu babasının çözmesi gerekti. Ziyettin'de oğlunun okumasını çok istiyordu. Köy minibüsü haftada iki gün şehire giderdi. O minibüs ki ilde nam salmıştı. Minibüsün önünde MAVİ ŞİMŞEK yazıyordu. Mavi zemin üzerine sağ tarafta bir şaha kalkmış bir at, atın üstünde Köroğlu mu, Dadaloğlu mu, Zaloğlu Rüstem mi desem, ne dersiniz deyin bir yigit kahraman resmedilmiş. Sol yanında Zümrüt Anka kuşu var. Bu şaheser minibüsün yolcuları haftanın bir günü sade vatandaşları taşırken diğer günü, daha renkli, mevzulu, kavgalı kişileri şehire götürürdü. Kavgalar genellikle tavuk, hindi, köpek, veya çocuklar yüzünden çıkardı.

Pazar günü kavga edenler, pazartesi minibüsü tika basa doldurdular. Ziyettin kavgalı değildi ama o gün kavgacıların günüydü. Arzuhalini anlatınca top yekün karar verdiler. Ziyettin'de minibüse bindi. Nüfus müdürlüğüne gitti.

Oğlunun beşi bitirdiğini diploma için nüfus cüzdanı gerektiğini anlattı. Görevli memur, Ziyetin'nin nüfus cüzdanını istedi. Yanlamasına uzun kara kaplı bir defteri baştan sona kadar taradı.

-Sen oğlum mu demiştin diye sordu.

-Evet oğluma dedi.

-Senin oğlum yok. Kızın var.

-Hayır müdürüm benim oğlum var.

-Adı nedir?

-Oğlumun adı Turan efendim.

-Hayır senin kızın var.

-Adı da Turna.

-Söyle bakalım senin kız kaç yaşında?

-Benim kızım yok oğlum on biri bitirdi.

-Ana adı ?

-Akkız

-Kimin

-Anamın

-Yav kızın anasının adı?

-Benim kızım yok. Oğlumun anasının adı Hayriye

-Hayır Hayriye değil Hayri

-Yav müdürüm karım Hayri değil Hayriye. Hayri bizim birinci azadır.

-Karın birinci aza mı oldu kutlarım.

Bir türlü anlaşamadılar. Ziyettin, memurun kendisiyle alay ettiğini düşündü. Çok sinirlendi.

-Seni valiye şikaat edeceğim dedi.

Bu söz üzerine memur da sinirlendi.

- Defol git başımdan bela mısın be adam dedi.

Ziyettin, şikayet edeceğini söyledi ya bin pişman oldu. Kendi kendine sorular sordu. Koskoca vali Ziyettin'le mi görüşür. Görüşürde bir de vali kovarsa ne yapar kime giderdi. Bu düşüncelerle geri döndü. Nüfustaki memur, gözlüğünün üstünden baktı, işine devam etti. Yemek saati geldiğinde bütün memurlar tek tek dışarı çıkarken Ziyettin, o memur çıkarken koluna yapıştı.

- Müdürüm kusura bakma bir cahallik ettik bana bir yol göster.

- Bu işler benim işim değil mahkemeye verceksin.

- Kimi?

- Karın ile kızının durumunu

- Benim kızım yok, karımı seviyorum neden mahkemeye vereyim.

Memur,

Durumu netleştirene kadar ne yapması gerektiğini tek tek anlattı.

Ziyettin her şeyi anladı da karısını mahkemeye vermeyi pek anlamadı.

Nüfustan çıkan Ziyettin, bol sarımsaklı, limanlı paça çorbasına kırmızı pul biber dökmek istedi. Fakat biber kutusunun kapağının gevşek olduğunu nereden bilsin. Yarım kutu biberi çorbaya döküverdi. Sıcak çorba, biberle buluşunca çok acı oldu ama Ziyettin o çorbayı içti. Lokantadan çıktı bir sigara içimlik mesafedeki MAVİ ŞİMŞEK'in yanına ulaştı.

Kavga ekibi her zaman olduğu gibi gene barışmışlar Ziyetin'i bekliyorlardı. Ziyettin, birinci aza Hayri'ye durumu anlattı. Bu gibi işlerde yakın köylüleri olan avukat Burhan'a gidilirdi. Öyle de oldu. Avukat bir dilekçe yazdı.

- Hemen adliyeye gidin bu dilekçeyi verin gerekeni yaparlar dedi.

Ziyettin'le, birinci aza Hayri doğruca adliye binasına giderek dilekçelerini verdiler. Dilekçeyi kayıt yapan memure,

Hiç yüzlerine bakmadan gelecek gelecek ayın üçünde geleceksiniz dedi. Tekrar minibüsün yanına döndüler. O sırada kavga ekibi iddialı bir pişpirik oyununa tutuşmuşlardı. Oyun bitti ve MAVİ ŞİMŞEK'e doluştular. İçi ferahlamış olan Ziyettin,

-Lan Hayri kayıtlara göre sen benim karımsın dedi.

Bu lafa bir anlam veremeyen Hayri,

- Ne diyon lan zevzek dedi.

Ceketinin iç cebinden karısının nüfus cüzdanını çıkardı baktı. Gerçekten Hayriye değil Hayri yazıyordu. Buna kendisinde çok şaşırıldı ama birinci aza ya da gösterdi. MAVİ ŞİMŞEK yolcuları şen şakrak köye döndüler.

Gelecek ayın on üçü geldi. Akşamdan sakal tıraşı oldu. Sabah ağır kokular sürüp, beyaz gömlek, üstüne köşeli kasketini giyen Ziyettin şehire gitmek üzere evden çıktı. O gün kavga ekibi yoktu ama MAVİ ŞİMŞEK gene tıklım tıklım doldu. Şehire vardıklarında bizim Ziyettin doğruca adliyeye gitti. Duruşma salonunun kapısındaki isimler arasında kendi adını buldu. Bir banka oturarak sırasını bekledi. Yaklaşık bir buçuk saat sonra kapıdaki mübaşir, yüksek sesle elindeki kağıttan okuyordu.

- Davacı Ziyettin Ayrancı, Davacı Hayri Ayrancı, Davacı Turna Ayrancı....

Ziyettin gelmişti ama ne, karısını ne de oğlunu getirmemişti. Ceketini ilikledi, köşeli kasketini eline alarak duruşma salonuna girdi. Salonunda saçları ortadan ikiye ayrılmış beyaz gömlek üzerine cübbeli bir kadın görünce biraz şaşırıldı. Demek ki kadından da hakim olurmuş diye düşündü.

Hakime Hanım,

Önünde duran birtakım kağıtları okudu.

- Adın Soyadın?

- Ziyettin Ayrancı Hâkim Bey

Hakime gözlüğünün altından baktı

- Hayri Ayrancı ve Turna Ayrancı neredeler? Hayri neyin oluyor?

- Hayri değil Hayriye efendim.

- Turna neyin oluyor

- Turna değil Turan oğlum oluyor Hakim Bey.

- Be adam benim Bey'e benzer bir halim varmı kör müsün?

- Bu şahıslar neredeler?

- Köydeler Hakim bey.

- Hâkim Bey değil hakime hanım hâkime hanım diyeceksin.

- Yazıcı kıza baktı. Gerekenleri şu ök .. pardon beyefendiye anlat dedi. Yazıcı kız bir daha gelirken diğerleriyle birlikte iki bilirkişinin gelmesini iyice anlattı.

- Tamam mı kızım?

- Anlattım efendim.

Hakime, Ziyettin'e bakarak,

-Tam bir ay sonra çocuk ve ana ile geleceksin.

-Anam yaşlı efendim araba tutar gelemez.

-Adam senin anan değil, çocuğun anası. Hemde onun adı da değişecek şimdi çık dışarı dedi.

Taze bir gelin gibi köşeli kasketi elinde kapıya kadar geri geri yürüyerek çıktı.

Gene kendi kendine yorumlar yaparak düşünüyordu. "Acaba karımın adını ne koyacak" diye aynı lokantaya kadar gitti. Bu defa biber kapağını iyice kontrol ederek gereği kadar biber döktü.

Bir yandan çorbayı kaşıkladı, bir yandanda şöyle düşündü; Öğretmen devlet adamı, nüfus memuru,

mübaşir, Hakime hanım haaa Hakim bey değil Hakime Hanım diyeceğiz hepside devlet adamı ve biz cahallar

sürüsüne çok kızıyorlar.Gene kendi kendine gülerken, ama bak banada hem bey hem de efendi dedi. Hem kibarlar, hem kızarlar. Demek ki böyle oluyor diyerek çorbasını bitirdi.

Sonraki ayın on üçü akşamı yine mahkeme hazırlıkları başladı. Önce Turan, sonra Ziyettin banyo yaptılar. Bir önceki gibi sakal tıraşı oldu. Sabah erken saatlerde köy meydanına vardılar. Bilir kişi olarak muhtar ve başka bir komşusunu ikna etmişti. Az sonra havalı korna çalarak MAVİ ŞİMŞEK geldi. Bu defa az yolcu vardı. Ne kavga ekibi ne de başka biri, rahat rahat oturdular. Şehire çok erken vardılar. Önce çorbacı da çorbalar, üzerine demli çaylar içildiğinde saat sekizi geçiyordu. Ziyettin sıkı sıkı tembihledi. Karısı ve oğlu nasıl davranacaklar ne konuşacaklar yol boyu tekrar ettirdi. Adliyeye binasına vardılar. Önce duruşma salonunun kapısındaki isimler arasında kendi adını ve oğlu ile karısının adını buldu. Dört kişilik banka beş kişi oturarak saatin 10.20 olmasını beklediler. Ama on dakikalık bir gecikme ile mübaşir tek tek isimleri okudu. Muhtar, diğer komşu ve Ziyettin kasketleri ellerinde yan yana sıralandılar. Oğlu Turan ve karısı, duruşma salonuna girmedi. Az sonra dik yakalı cübbeli ellili yaşlarda erkek hakim kürsüde yerini aldı. Ziyettin kadın hâkim bekliyordu. Nasıl hitap edeceğini ezberlemişti. Yerine oturan hâkim de önceki gibi bir takım kağıtları okudu. Salonunda üç kişi vardı.

- Diğerleri nerede ? Diye sordu.

- Dışardalar efendim.

- Söyle onlarda gelsinler. Dedi.

- Zaten hazır bekliyorlardı.

Mübaşir ikiside birden duruşma salonuna itikleyiverdi. O hızla kadın tökezledi neyse ki kendini çabuk topladı. Gerekli kimlik tespitleri yapıldı. Doğruyu söyleyeceklerine Kur'an'a el bastılar ki duruşmanın en önemli bölümü burasıdır! Yalan söylerler ise cehennem ateşinde yana caklarını biliyorlardı. Zaten yalan söylenecek bir durumda yoktu.

Hakim,
-Bu kadın neyin oluyor?
-Kismet olursa karımdır hakime bey.
-Olmuş olmuş bu kadıncagız ne yazık ki sana kismet olmuş.
Hakim bilir kişilerde sordu. İki birden,
- Karısıdır efendim.
Hâkim karısına döndü.
-Sen Ziyettin'in eşi misin?
-Hee avradı olurum o benim erimdir.
-Peki bu çocuk kimindir senin midir?
-Hee benim oğlumdur. Dedi.
O ara Ziyettin söze karıştı .
- Evet Hakime bey ikimizindir.
Bu ikinci kez "hakime" demesine çok sinirlenen hakim,
- Sen çık dışarı orada bekle çağırmadan da içeri girme diyerek dışarı attı.
Sonra çocuğa döndü.
-Adın soyadın nedir çocuk?
-Turan Ayrancı'dır.
-Kaç yaşındasın?
-Onbiri yeni bitirdim.
-Annen kim?
-Anam.
-Adını sordum oğlum.
-Hayriye efendim.
-Hayriye mi? Hayri mi?
Bu soruya karşılık Turan'ı bir gülmedir tuttu. Susmak istiyor susamıyor.
- Neden gülüyorsun evladım sus.
- Babam şimdi Hayri Emmiyle mi evli?
Bu durum karşısında hakimde gülmeye başladı.
-Anlaşıldı sus artık dedi.
Hâkim aynı soruları muhtar ve diğer bilir kişiyede sordu.
-Yaz kızım,tarihinde, saat..... de şahitler, anne ve babaların ayrıca çocuğun ifadesini alınmıştır. Yapılan tetik ve incelemelerde de anlaşılacağı üzere; Ana adı Hayri yerine Hayriye, çocuğun adının Turna değil Turhan olarak değiştirilmesine.....
Sekreter yazdı yazmasına da gene Turna, Turan olamadı. Çünkü zamanın daktilosunda yazarken "Turan" yerine " araya ama güzel yere serçe parmağı dokundu ve "fazladan bir "k" harfini ekleyiverdi. Mahkeme kararında "Turan" yerine "Turhan" demişti hakim ama oda olmadı. "Turkan yazıldı".
Cancızım Ziyettin, öğleden sonra mahkeme kararı ile birlikte nüfus müdürlüğüne gitti. Kararı aynı nüfus memuruna uzattı. Nüfus memuru eline aldı okudu.
-Tamam sen bekle hazırlıyorum dedi.
Bilirkişiler, karısı, oğlu bahçedeki banklara oturdular. Yarım saat sonra hem karısının hem oğlunun yeni nüfus cüzdanları elinde bahçeye çıktı. Bu arada saat 16'ya gelmişti. Çok acıktılar ve hep birlikte lokantaya daldılar. Gene paça çorbası içecekti ama bu fikirden son anda vazgeçti. Kıymalı pide ve yanında soyadına uygun olarak ayran ısmarladı. İştahla yenen yemekten sonrada birer uçlu sigara yaktılar. Hızlı adımlarla minibüse doğru gittiler. Artık Turkan (Yani Turan) ilkokul diplomasını alarak orta okula yazılabilir di. Orta okul kayıt zamanı geldi. Ziyettin, kafasında ölçtü, biçti hangi okula yazdıracağına karar verdi. Cenazeleri yıkayacak, ölenlere Kur'an okuyacak, arkalarından dua okuyup küçük çocuklarda Kur'an öğretmek için Turkan'ı o şehirdeki İmam Hatip ortaokuluna kayıt ettirdi.

Ömer Yalçın _____&&_____09/10/2020

TANRININ ADALETİ

İnsanların birbirine karşı ne kadar acımasız olmalarını tanrılar mı ister. Yoksa çok basit nedelerle çıkan savaşlar tanrıdan habersiz mi olur?

Garip ve komik nedenlerle de insanlar birbirini boğazlamış savaşlar çıkarmıştır.

Bazı savaş nedenlerinden bir kaç.

Ünlü tarihçi Heredot'a göre; Mısır askerleri arasında huzursuzluk olur. Mısır Kralı Ampries, huzursuzluğu bastırmak için Amosis'i görevlendirir. Amosis'i karşılayan askerler O'nu yeni kral ilan ederler. Amosis bir gaz(osuruk) çıkarır. Bir elçisine al bunu Kral'a götür der. Kral gelen elçinin burun ve kulaklarını kestirir. Buna çok kızan Amosis, krala savaş açar ve çok sayıda insan ölür.

Başka bir gaz savaşı daha.

MÖ 44 Yılında Yahudilerin bir geçit töreni olur. Yahudi karşıtı bir asker kışını açarak Yahudilere karşı gaz çıkarır ve çok pis küfürler eder. Yahudiler askerlere saldırır. Romalı komutan Sumeros askerlerini Yahudiler'in üstüne salar . Yahudiler sığınaklara kaçsa da askerleri durduramazlar. Sığınaklardan kaçarken çok sayıda yahudi ezilir .Boş yere 10.000 civarında insan ölür.

Hollanda ile İngiltere arasında çıkan savaş 335 yıl sürer. 1651de başlayan savaş 1986 yılında biter. Ama nedenini kimse bilmez. İlginç olan bu savaşta hiç kimse ölmez.

Bir başka ilginç savaşta, Meksika ile Fransa arasında geçer. Meksika'da askeri darbenin ardından bir çok dükkân yağmalandı. Birde Fransız işletmecinin pasthanesinde yağma olur. Fransız pastahaneci Meksika hükümetinden zararının karşılanmasını ister. Meksika hükümeti karşılamaz. Pastaneci, Fransız hükümetine şikayet eder. Meksika'ya 600 bin Peso borç çıkarır. Meksika hükümeti o parayı da ödemez. 1838 de Veracruz kalesi Fransız donanması tarafından vurulur. Bunu savaş sayan Meksika ile Fransa arasında ki savaşlarda 250 kişi ölür.

İşte size basit bir neden ve sonucunu öğrenelim. Françisko Solano Lopez Paraguay lideridir. Adamın canı sıkıldı. Kendini göstermek istedi. Napolyon'a benzemek için Arjantin, Brezilya ve Uruguay'a savaş açtı.1864-1870 yılına kadar sürecek savasta 400.000 kişi öldü.

Birinci Dünya savaşı sonrasında Bulgaristan ile Yunanistan'ın arası açıktır.1925 yılında bir köpeğin Bulgar tarafına geçmesi üzerine bir Bulgar askeri tarafından vurulur. Bunu bahane eden Yunanistan savaş ilan eder. Olaylar Yunanistan'a 40.000 paunda mal oldu.

Bu saçma sapan nedenleri çoğaltabiliriz. Futbol için El Salvador-Honduras, Avustralya'da Emu kuşları ile savaş, Meşe kova savaşı, sınırı geçen domuz savaşı,Amarika'nın yarasa bomba planı, Japonya'nın bomba donanımlı uçan balon gibi asılsız savaşlar.

Günümüzde başta ABD olmak üzere emperyal devletler silah üreticisi ve savaş çıkartıcı devletlerdir. Bu devletler kendi topraklarında savaş istemezler .Yakın tarihte olan vahşi savaşlara bir bakalım.

Aynı ulus iki veya daha çok parçalara ayrılmış durumdadır. Güney Kuzey Kore, Vietnam -Kamboçya, Yemen kuzey-güney, Pakistan- Benglades...gibi uluslar parçalandı. Ortadoğuda Tarih boyunca kan hiç durmadı. Mısır, Cezayir,Tunus, Fas, Libya'nın sevilen lideri M. Kaddafi kendi halkı tarafından linç edildi. Diğer Afrika ülkeleri kendi milletini Allah'ın adıyla boğazlıyor. Latin Amerika'da uyuşturucu, fakirlik, kaçakçılık normal yasa gibi olmuş. Balkanlarda da Yugoslavya ve Çekoslovakya doğurdu. Hemde çok küçük parçacık güçsüz devletler oldular. SSCB'nin Moskova'sının gücü emperyalizme yenildi. Letonya, Estonya, Belarus, Litvanya,Ukrayna , Türki Cumhuriyetleri(Türkmenistan, Kırgızistan, Kazakistan, Azerbaycan) Gürcistan, Ermenistan ve Rusya oldular . Çok yamalı bohça oldular. Abhazy yıllardır ayrılık ister beceremez. Doğu Türkistan da Çin katliamlarından doğru haber bile alınmaz.

Okyanus ötesi ve berisi güçler, başta yaşam hakkı olmak üzere mazlum milletlerin her türlü hakkını elinden aldılar. Kızıldere'lerin, topraklarını, altınlarını ve canlarını aldılar. Siyah Afrikalılar köle oldu. Beyaz adamların tuvaletlerini temizlemek için yarıştılar. En iyi temizlik yapan bazı kölelere kısmi haklar verilirdi. Onlarda, efendilerine canlarını ses çıkarmadan feda ettiler.

Açlık,sefelet, kuraklık, hastalık, doğal afetler hepsini bu insanlara layık gören tanrının adalet anlayışı sorgulanamaz. Çünkü her din kutsal ve mistiktir. Sorgulayan kendisini yaratan tarafından en ağır şekilde cezalandırılır! Kutsal kitaplarda isyan yasaklanmıştır. Bu kutsiyet her nedense emperyalist ulusların kulağına fazla üflenmemis. Aynı şekilde varsıl kişilere ailelere de üflenmemiş gibi duruyor.

Bütün bu savaşları; Ben veya benim gibiler çıkaramaz. Krallar,imparatorlar,hakanlar,padişahlar, sultanlar devletin generalleri (askerler) paramiliter güçler çıkarırlar. Fakir fukara, garip guraba insanlar hiç bir savaşı çıkarmadılar. O halde osuruktan bile savaş çıkaran güçlüler tanrının sevgili kulları mıdır? Yoksa hikmetinden sual edil(e)mez (tarihteki tüm tanrılar) tanrının adaleti de her zaman muktedirlerden yana mıdır?

Ö. Yalçın. 18.07.2020

İNSANLAR OLMASAYDI

İnsanın olmadığı bir dünya düşünelim.

Baştan peşin söylemeliyim.

Bütün ormanlar şimdikinden kat kat çok olurdu. Orman olunca hiç kuraklık olmaz sadece yaşlanan ağaçlar devrilirdi. Toprak kayması, çığ vb. olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, her yan renk renk çiçeklerle gönenirdi. Tozlaşma daha çok olur çeşitlilik her tarafa yayılırdı.

İnsanlar olmasaydı, ırmaklar, çaylar, dereler daha coşkun akardı. Önüne bentler, barajlar, santraller kurulmazdı. Evleri sel basmazdı. Dereler özgür akardı.

İnsanlar olmasaydı, evler olmazdı. O zaman depremlerin bir önemi olmazdı. Doğa kendi dengesini bulurdu.

İnsanlar olmasaydı, yangınlar olmazdı. Kimse villalar yapmak için ormanı yakmazdı.

İnsanlar olmasaydı, ozon tabakası delinmezdi. Dolayısıyla küresel ısınma olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, ayılar, tilkiler, yılanlar, foklar avlanmazdı. Çünkü kürkler, çantalar, kemerler yapılmazdı.

İnsanlar olmasaydı, maden kazaları olmazdı. Kendiliğinden yer üstüne çıkan altın sapsarı, gümüş parlak, elmas ışıltılı şekilde yansımalar yapardı.

İnsanlar olmasaydı, hayvanlar aç kalmazdı. Filler, zarafalar, inekler, koyunlar tavşanlar vb. istediği kadar kadar ot yerlerdi. Kuşlar tavuklar horozlar vb. istediği kadar böcek bulurdu. Kurtlar yeteri kadar koyun, kuzu, tilkiler ise tavuğa doyardı. Doyan hiçbir hayvan fazlasını istemezdi. Yani hayvanlar daha uysal olurdu.

İnsanlar olmasaydı, arılar daha fazla çiçek gezer, bulur bal yapardı.

İnsanlar olmasaydı, ayılar armut, elma bala saldırmazdı.

İnsan olmasaydı, fabrikalar, arabalar olmazdı. Hava oksijenle dolu olurdu. Tabiki hava kirliliği olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, denizlerde balık çeşitliliği çok olur, balık nüfusu çok sınırlı sayılara ulaşırdu.

İnsanlar olmasaydı, hiç bir hastalık olmazdı, olsa bile kıtalar arası yayılamazdı.

İnsanlar olmasaydı, savaşlar olmazdı. Bomba yapılmazdı.

İnsanlar olmasaydı, dil(lisan) olmazdı. Kimse kimseye küfür, hakaret etmezdi.

İnsanlar olmasaydı, hiç bir papağan, keklik, saka kuşu, bülbül, atmaca, şahin vb. kafesi bilmez doğal ortamında yaşardı. Kuşlar istediği yere yuva yapar özgürce uçarlardı.

İnsanlar olmasaydı, nükleer santraller, radyasyon salmazdı. Kimse kanser olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, caddeler, sokaklar, evler olmaz yerlerinde ağaç veya çayırlar olurdu.

İnsanlar olmasaydı, çöp ve atık olmazdı, Böylece çevre kirliliği olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, sincaplar fındık ve cevizleri çalmazdı.

İnsanlar olmasaydı, kabağın, şekerin, biberin, turşunun, etin, makarnanın vb. tadını bilen olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, devletler olmazdı. Dünya paylaşılmazdı.

İnsanlar olmasaydı, köleler olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, cennet, cehennem, din, günah, sevap tanrı gibi kavramlar olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, yalan iftira, riya olmazdı. Hırsızlık olmazdı.

İnsanlar olmasaydı tohumlar daha çok olurdu. Her yer sebze, meyve dolardı. Diğer canlılar doyarlardı.

İnsanlar olmasaydı, hapishaneler olmazdı. Suç ve ceza olmazdı.

İnsanlar olmasaydı, mezarlar, mezarlıklar olmazdı.

Yani her şeyi insanlar tüketiyor, yiyor, devletler, ordular kuruyor. Savaşlar çıkarıyor. Çeşit çeşit ölümler icat ediyorlar.

Kısaca;

Öyle ki insan olmasaydı cennet ! dedikleri yer bu dünya olurdu.

Ömer Yalçın*****

15/10/2020

TERCİH

TERCİH

-me,-ma ekleri bizim yaşamımızı direk etkileyen olumsuzluk ekleridir.

Gelin bir kaç örnekle açıklayalım. -Camı sen mi kırdın ?

Evet ben kırdım , dersiniz sonucuna katlanırsınız.

Hayır ben kır-ma-dım dersiniz camı kıran aranır. Siz zaman kazanırsınız.

Sofrayı topladım mı?

Evet topladım dersiniz. Sorun yok övgü alabilirsiniz.

Hayır topla-ma- dım yanıtı sizin ne kadar hazırcı, tembel biri olduğunuz yüzünüze vurulur.

Ödevini yaptın mı ?

Evet yaptım yanıtına gelecek tepki aferin beni sorumlu çalışkan kızım/ oğlum diye ödül bile alabilirsiniz.

Hayır yap-ma-dım yanıtı durumunda ne tembelliğiniz ne sorumsuzluğunuz kalır. Azar işitebilir hatta dayak bile yiyebilirsiniz.

Bu gün işe gittin mi ?

Evet gittim. Güzel söylenecek bir şey yok.

Hayır git-me-dim yanıtı durumunda saldırıya karşı hazır olmak gerekir.

Bu konu hakkında sende benim gibi mi düşünüyorsun?

Evet efendim sizin gibi düşünüyorum. Bu yanıtı karşı genellikle artık onun gibi düşünmeniz istenir.

Hayır sizin gibi düşün-mü-yorum yanıtı sizin için neden , niçin gibi zorlayıcı yanıt vermeye zorlar. Artık karşı düşünce/görüştesiniz bizimle birlik olamazsınız ayrımcılığına gitmeniz gerekebilir.

Parayı, sen mi çaldın?

Hayır ben çal-ma-dım. Bu inkarcı yanıt belkide sizi kurtarır.

Parayı ben çaldım. Doğruyu söylediğiniz halde -ma eki kullanmadığınız için hırsız damgasını yersiniz.

Amiriniz/müdürünüz bir yolsuzluk yaptığında; sizin yanıtınız çok önemlidir.

Hayır ben gör-me-dim, duy-madım dediğinizde o kişi yolsuzluğunu devam ettirir.

Evet yaptı gördüm yanıtı başınıza olmadık işler açabilir. Yolsuzluğu kanıtlamanız gerkebilir. İftiracı, yalancı, servet düşmanı, amirine karşı saygısız durumuna düşebilirsiniz. Artık siz bir düşmansınız kanıtlayamadığınız zaman sürgünler, mobbingler, hatta işten atılmaya hazır olmalısınız.

Bir cinayete tanık oldunuz.

Ben görmedim dediğinizde sorun yok. Ama her şeyi göze alarak, doğruyu söylerseniz ;

Tehditlere, dövüşe, hatta ölüme hazır olmalısınız.

Bir devlet büyüğü hakkında düşüncenizi sesli veya yazılı bildirirseniz hapis cezasını göze almalısınız. O kişinin söylediklerini beyninizde kabul etmesenizde ; Doğrudur o iyisini bilir demeniz belkide mevkinizde yükselmelere neden olabilir. Ama bu defa onursuzluk hastalığına yakalanırsınız. O hastalık öyle bir dert ki ömür boyu sizi bırakmaz. Bu gibi örnekleri yaşamın her alanı içinde söyleyebiliriz.

Öyleyse; -me,-ma eklerini nasıl yaşamak istiyorsanız öyle tercih etmek kişinin elindedir.

Ya onursuzluk hastalığını ömür boyu çekmek, ya da onurlu biçimde yaşam sürmek kişinin bileceği tercihtir.

Ömer Yalçın.....

01/11/2020

LEON SÜLEYMAN

LEON SÜLEYMAN

Almanya denilince ilk akla gelen kentler; Münih, Köln ve Düsseldorf'tur. Düsseldorf gurbetçilerin en yoğun olduğu Alman kentlerinden biridir.

Mustafa, ikinci kuşak Almanya'ya işçi olarak gidenlerdendir. Anadolu'nun yoksul, bir delikanlısıdır. Altı çocuklu bir ailenin en büyük çocuğudur. Yetmişli yılların başlarında büyük umutlarla Almanya'ya gitti. Çok para kazanacak hem kendisini hemde ailesini fukaralıktan kurtaracaktı.

Daniella, tipik Alman ırkının en seçkin özelliklerini kendinde toplamış bir güzel kızdır. Kuru çimen rengindeki gözleri, uzun boynu, kalkık burnu ve sapsarı saçları ile bir Alman güzelidir. Mustafa, mobilya fabrikasındaki işinden çıkınca bira içmeye, barlar sokağında takılır acı Düssel birası içerdi. Bira acı olduğundan ilk iki bardakta yüzü buruşurdu. Ama üç ve sonrası bardakları peşpeşe içerdi. Sevmese de acı birayı içmesinin nedeni barda garsonluk yapan güzel Danielle'ydı.

Daniella'nın, Mustafa'nın yüzünü buruşturması hoşuna gidiyordu. Biranın tadını alması için içine tuz ve karabiber koymasını söyledi. Yeteri kadar içtikten sonra hesabını öder para üstü almazdı. Bir çeşit bahşiş verirdi. Bu bahşişler Daniella'yı fazlası ile mutlu ederdi. Aslında Türkiye'de hiç içmemişti. Oraya da aynı fabrikadaki Hans ile gitmişti. Daniella'nın güler yüzünü görmek için artık her gün gidiyordu. Daniella'ya bıraktığı bahşişlerle mutlu oluyordu ya, Mustafa'da çok mutlu oluyordu. Gene böyle bir günde tam hesap öderken Daniella Mustafa'nın yanağına tatlı bir öpücük kondurdu. Bizim Mustafa, Alman kızlarını bırak Türk kızlarının bile titreyerek öpmek isteyeceği yağız bir delikanlıydı. İşte o öpücük var ya o öpücük Mustafa'nın aklını başından aldı.

Sonraki gün olanları Hans'a anlattı. Bu durumda ne yapması gerektiğini sordu. Hans, kahkahalarla güldü.

- "O çok özel bir kızdır ve sadece beğendiği erkekleri bir kere öper, gerisi senin işindir" dedi.

Ve ekledi

- "Yarın sende ona özel olduğunu hissettirmelisin" dedi. Mustafa, -"Yani" dedi. Hans,

- "O'na bira ısmarla ve çiçek ver" dedi.

Mustafa kendi kendine "Ben çok özelim, ben çok özelim" diye sessiz papağan gibi tekrarlardı.

Düsseldorf, Milano'dan sonra modanın merkezi sayılır. Hafta sonu alışveriş merkezlerinin bulunduğu yerleri dolaştı. Çok şık tişört ve pantolonlardan aldı. Daniella'ya da eflatun, mavi, yeşil karışımı pahalı bir bluz aldı. Akşam üzeri bara gitti. Bir kendine bir de Daniella'ya bira söyledi. Daniella, biraları doldurdu ve Mustafa'nın masasına oturdu. Bu arada eflatun, mavi, yeşil bluzu Daniella'ya paket içinde verdi. Paketi açan Daniella, "Danke schön, danke schön Mustafaaa" diye iki kere teşekkür etti. Mustafa'yı dudağından öptü. Ve iş bitimi birlikte çıkmalarını söyledi. Daniella, iş bitiminde o bluzu üzerine giymişti. Bardan birlikte çıktılar gençlerin daha çok olduğu çalgın dansların yapıldığı başka bir eğlence yerinde gün ışıyana kadar çalgınca eğlendiler.

Artık bu birliktelikleri yedi ay boyunca daha samimi şekilde devam etti. Temmuzun ikinci yarısında Mustafa'nın yıllık izini vardı. Geçen yıl Türkiye'ye gelememişti. Annesi, babası, kardeşlerini görmeyeli çok oldu. Özlem ateşine her gün yeni odunlar eklendi. Öyle ki kardeşleriyle yaptığı kavgaları özledi. Türkiye'ye gitmeye karar verdi. Bu kararını Daniella'ya da söyledi. Muğla, Antalya, Çeşme, Bodrum gibi turistik tarihi yerleri anlattı. Resimler gösterdi. Ve birlikte Türkiye'ye girmeyi önerdi. Daniella bu kararı ailesine bildirecek sonra karar verecekti.

Daniella'nın babası Leon, Rus kökenli katı bir katolikti. Bu fikire önce karşı çıksa da sonunda izin verdi. Tek şartı vardı. Kendisi de Türkiye'ye gidecekti. Çünkü tek çocuğu biricik Daniella'sını yalnız bırakmadı. Nedeni Türkiye hakkında olumsuz düşünceleri vardı.

Mustafa otomobil kiraladı ve Commerzbanktan kredi işlerini bitirdi. Kardeşlerinin, annesinin, babasının hediyelerini düzgünce bavullara yerleştirdi. Alman marka otomobiliyle yola çıktılar. Avusturya, Yugoslav, Sırp, Bulgar ülkelerini iki buçuk günde geçtiler. Kapıkule'deki bir saatlik bekleyişten sonra artık Edirne'ye ulaştılar. Mustafa, konuklarını en iyi şekilde ağırlamak istiyordu. İlk Selimiye Cami'sini gezdiler. Sonra İstanbul'a gelerek çeşitli tarihi ve turistik yerleri dolaştılar. İki gün sonra Anadolu'nun bakımsız yolları dört şerit halinde uzamaktaydı. Burada sürücüler çok korkusuzca araç kullanırlardı. Mustafa'da kendine özgü olan Türkiye trafiğe ne uydu. Ne kural, ne işaret tanımadan hızla memleketine direksiyon sallarken konukları adeta koltuğa yapışarak hayretler içinde kaldılar.

Yorucu bir yolculuktan sonra sonunda baba evine ulaştı. Baba evi, geniş bahçesi, kiraz, elma, kayısı, armut ve envai çeşitli sebzelerin ekili olduğu tuvaleti bahçede olan gecekondu mavi boyalı çok odalı bir evdi. İki yıl sonra gelen Mustafa ve konukları, rahat etsinler diye hazırlıklar yapılmıştı. Yalnız bir sorun vardı. Ne Daniella, ne de Rus kökenli katı bir katolik olan Leon alaturka tuvalete girmeyi reddettiler. Mustafa'nın babası Hacı Süleyman buna da bir çare buldu. Tahta iskemlenin ortasını daire şeklinde keserek tuvalete yerleştirdi. Bavulunu dikkatle açan Leon, Türklerin tuvalet kağıdı kullanmadığını duymuştu. Ta Almanya'dan bir bavul dolusu tuvalet kağıdı getirmişti. Bir top rulo şeklinde beyaz kağıt çıkardı. Bahçedeki alaturka tuvalete giderken ev halkı merak içindeydiler. Bu Leon bembeyaz yazılmamış rulo kağıtla ne yapacaktı? Neyse ki tuvalet sorunu böylece halledildi de ev halkı rahat ettiler.

Hacı Süleyman uzun sakallı, kısa boylu kırmızı yanaklı tipik Anadolu insanıydı. Başına beyaz dantel namaz takkesi giymişti. Annesi ise tamamen siyah elbise giymişti. Leon Yahudileri sevmezdi. Hacı Süleyman ve karısının giyimlerinden bir varsayım çıkardı. Bu durumu Daniella'ya Almanca sordu. Mustafa konuya açıklık getirdi de Leon rahat etti.

Akşam yemeğinde kuzu kaburga, etli bulgur pilavı, ayran ve baklava vardı. Leon ikinci bavulundan kırmızı Bordo

şarabı, ve ikide kadeh çıkardı. Hacı Süleyman, bir "la havle" çektiyse de Tanrı misafiri diye ses çıkarmadı. Ev halkı ayran, konuklar şarap içerek yemek yediler. Konuklar kendileri için ayrılan üst kattaki odaya çıktılar. Mustafa, babası, annesi ve kardeşlerine Almanya'yı uzun uzun anlattı. Tabi başka merak edilen en önemli soru Daniella Mustafa'nın karısı mıydı? Bu soru yanıt bulmadan Hacı Süleyman can alıcı soruyu sordu.

- Bu Alman kız senin avradın mı?

- Hayır kız arkadaşım

Bu yanıt Hacı Süleyman'ı rahatlattı. Ardından devam etti.

- Aman ha oğlum ırakı, şarap içen karıdan avrat olmaz. Dedi ve namaza durdu. Ancak annesi ve kardeşleri Daniella'yı çok sevmişlerdi. En küçük kız kardeşi,

- Abi çok güzel Danielle abla ile evlen diye ısrar etti.

- Tamam sen istersen neden olmasın diyerek saçlarını okşadı.

Sabah erkenden kalkan annesi, kahvaltı için köy ürünleri yanında ıspanaklı börek hazırladı. Sofra bahçeye kuruldu. Saat tam 9'da Leon uyanarak alt kata bahçeye çıktı. Bu ara Daniella da bahçeye geldi. Evde sıcak su olmadığından; küçük kız elinde ibrik, omzunda tertemiz bir havlu ile Leon'a gel işareti yaptı. Elini yüzünü yıkadı. Küçük kız omzundaki havluyu uzattı ama, Leon tekrar tuvalette kullandığı rulo kağıtla yüzünü ve ellerini kuruladı. Mustafa'nın kardeşleri bu işe kış kış güldüler.

Mustafa'nın küçüğü, fısıldayarak;

- Adama bak yav bizim havluyu beğenmedi g.tünü sildiği kağıtla yüzünü sildi. Dedi.

Daniella'da aynı şekilde yaptı. Mustafa, kıkır kıkır gülen kardeşlerine bunun Almanya'da normal olduğunu açıkladı.

O gün Kapadokya'ya (Beyaz Atlar ülkesi) üç saatlik yolculuk yapıldı. İlk İhlara vadisinin güzellikleri ve kiliseleri gezilecekti. Ağacaltı, Yılanlı, Sümbüllü, Kokar, Pürenliseki, Eğritaş, Direklitaş gibi bir çok kiliseyi beş saat sürede gezdiler. Kendi dinlerinde ve dillerinde dualar ettiler. İhlara vadisinin güzellikleri bir harikaydı. Ancak 394 taş merdiveni çıkmak inmek kadar kolay değildi. Beş km.lik vadiyi beş saatte gezdiler. Fakat yorgunluktan dermansız düştüler. Son merdiveni çıktıklarında katı bir katolik olan Leon'un kötüleşmesi ve oracıkta yığılıp kalması her güzel şeyde olduğu gibi istenmeyen sonla bitti.

Yapılan muayenelerden sonra Leon'un kalp krizinden öldüğü rapora yazıldı. Nevşehir devlet hastanesine kaldırıldı.

Yapılan işlemlerden sonra bir Alman kargo uçağı ile koca Leon'un naaşı Almanya'ya yollandı.

Bu olaydan sonra Mustafa ve güzel Daniella'nın tatillerde yarıda kaldı. Vedalaşmak için tekrar eve döndüklerinde herkes çok üzgündü. Ertesi gün dönüş yolculuğu başlayacaktı. Mustafa annesinin, babasının ellerini öptü.

Kardeşlerini öptü. Mustafa'nın yaptıklarını Daniella'da yaptı. Hacı Süleyman oğlunu bir kenara çekerek,

- Oğlum ırakı, şarap içen kadından avrat olmaz diye tekrar hatırlattı.

Küçük kız kardeşi ise,

-Abi Daniella Abla ile evlen çok güzel dedi.

Bavullar itina ile otomobile yerleştirildi. Dönüş yolculuğu başladı. Ortası delik tuvalet iskemlesi ile dört rulo beyaz kağıt hatıra kaldı.

Almanya'ya vardıklarının beşinci ayında önemli bir karar verdiler. Babasının dediği olmadı ama küçük kız kardeşinin istediği gibi oldu.

Yaklaşık bir buçuk yıl sonra doğan çocuklarına Leon Süleyman adını koydular.

Mustafa bir mektupla evlendiğini bir oğlu olduğunu bildirdi. Adının "Aslan Süleyman" olduğunu da yazmayı ihmal etmedi. Bu durum Hacı Süleyman'ı fazlasıyla memnun etti.

Ömer Yalçın-----

07/11/2020

DEFNE

İbrahim Onbaşı (Akdağ) ,okumayı sonradan öğrendi. Yazması biraz zayıftı ama önemli olan okumasıydı. Eline ne geçerse geçsin mutlaka okurdu. Eski yeni gazeteler, büyük küçük ilanlar, yemek tarifleri, ders kitaplarının içindekiler bölümünü bile okurdu. Anadolu efsanelerini okumak bir tutku olmuştu. ilkokulu dışardan bitirme sınavlarına girdi. Diploma bile aldı. Bu merak İbrahim Onbaşı'nın (Akdağ) bir çok konuda aydınlanmasının yolunu araladı. Duyduğu bir haber, olay, olguyu hemen kabullenmezdi. Mutlaka araştırır sonra akıl süzgecinden geçirirdi.

Okuyamamıştı. Hem çevrede okul yoktu olsa da yoksulluktan gidemezdi. Köyde her türlü işte öncülük etmeye çalışırdı. Bağ, bahçe işleriyle uğraşır tamirat yapar, duvar örerd.

Askerliğini Hatay'da yaptı. Bir çok işten anlaması ve ilkokul diploması O'nu onbaşılığa kadar yükseltti. Köye izine geldiğinde de haki renkli asker elbisesinin kolundaki onbaşı rütbesi saygınlığına saygınlık kattı. Yirmi dört ay askerlikten sonra terhis oldu. Şanlı ! onbaşı, İbrahim askerliğini de yaptığına göre evlenme ,yuva kurma, doğacak çocuklarını okutma hayalleri ile köyünde ve civar köylerde kız aradı. Çok geçmedi yedi km ilerdeki komşu köyden Nesime ile evlendi.

Güzel bir eşi, mutlu evliliği sürüyordu.Ama İbrahim Onbaşı'nın mutlu evliliğinde ters giden bir şeyler vardı. Günler, aylar, yıllar geçti fakat bir evladı olmadı. Köydeki birinci sıradaki dedikodu İbrahim'in kısır olduğu; tarlada, bağda, bahçede kış günü uzun gecelerde, hatta başka konuşulacak konu yoksa yine İbrahim Onbaşı'nın kısırlığı konuşuluyordu. Hacılar, hocalar, dualar, türbeler koca karı ilaçları öneriliyordu. Fakat İbrahim Onbaşı bunların hiçbirine inanacak kadar cahilde değildi. Ancak asılsız dedikodulardan bıktı ani bir karar verdi. Buralardan uzaklaşmak başka yerlerde başka yaşamlar kurmak en uygunu olur diye düşündü. Bu düşüncesini Nesime'ye söylemedi. Önceden bazı araştırmalar yapmalıydı. İki gün sonra şehire gitti. Eniştesi Sarı Mustafa'ya durumunu anlattı. Zaten Sarı Mustafa'nın da bir yardımcıya ihtiyacı vardı. Depo görevlisi olacaktı. Ayrıca gelen giden malları sayma, istifleme, gönderme gibi işleri yapacaktı.

Bu iş İbrahim Onbaşı'nın da kafasına yattı. Köye döndüğünde durumu Nesime'ye bildirdi. Zaten köydeki dedikodudan dolayı gına gelen Nesime hiç itiraz etmedi. Birkaç gün içinde tüm hazırlıklar yapıldı. Zaten pek eşyaları da yoktu. Bir kaç yorgan, yastık, döşek Nesime'nin yeşil desenli ceviz kaplama çeyiz sandığı ile bir halı üç kilimden başka bir şey yoktu. Kısa süre sonra şehir yaşamı başladı. Eniştesi Sarı Mustafa, alt katı badana boya, yaptırmıştı. Kirasını sonra almak üzere alt kat boş olduğundan oraya yerleştirdi.

Artık İbrahim Onbaşı, depoda çalışıyor geçinip gidiyorlardı. Köyün dedikodusundan kurtuldular. Ama gün geçmiyor ki hem İbrahim hem de Nesime'nin aklından evlat hasreti çıkmıyordu. Ünlü doktorlara gittiler. Ne İbrahim ne de Nesime kısır değildiler. İki yıl aradan sonra yani evliliklerin sekizinci yılının üçüncü çeyreğinde bir mucize gerçekleşti. Önce Allah'tan sonra yapılan tedavilerden olacak ki; Nesime hamileydi. Nesime doğuma kadar olan süreçte hem mavi, hem pembe patikler, hırkalar, çeşitli çeşitli bebek giysileri hazırladı. Vakti zamanı geldi çatı. Şehrin doğum hastanesinde bir kız bebek ağlaması Akdağ ailesini sevince boğdu, mutluluklarına mutluluk kattı.

Öyle bir bebekte ki, böylesi için sekiz değil seksen yıl beklenebilirdi. Göz rengini gökyüzünden, saçlarını ipekten tenini papatyadan almış tam simetrik yüz hatları ise onca yıl beklemenin bir ödülü gibiydi.

İbrahim Onbaşı, askerliğini Hatay'da yapmıştı ya bazı efsanelerde o kadim memlekette geçmişti. İsim konusundaki esin kaynağında bir efsanenin etkisiydi. O efsane Hatay'da geçen bir eski efsanedir.

Zeus'un oğlu Işık Tanrısı Apollon, ırmak kenarında genç ve güzel bir kız görür. Bu eşsiz güzelin adı Daphne (Defne)'dir. Apollon'un içinde arzular uyandırır. Fakat Defne, Işık Tanrısı'nın içinden geçenleri anlamıştır. Kaçarak uzaklaşmak ister. O kaçar, Apollon kovalar. Çapkın Tanrı bir taraftan "kaçma seni seviyorum" diye bağırır. Defne ise Tanrılarla sevişen kadınların başlarına neler geldiğini bildiği için korkuya kapılır ve kaçmaya devam eder. Apollon ise, bu güzel periyi mutlaka yakalamak ister. Aralarındaki mesafe gittikçe kısılır ve bir an gelir ki Defne, Apollon'un nefesini saçlarının arasında duyar. Artık kurtuluş olanağı kalmadığını anlayan Defne, birden durur ve ayağı ile toprağı kazıyarak şöyle bağırır: "Ey toprak ana, beni ört, beni sakla, beni koru." Bu içten yalvarış üzerine Defne organlarının ağırlaştığını, odunlaştığını hisseder. Göğsünü gri bir kabuk kaplar, kokulu saçları yapraklara dönüşür, kolları dallar halinde uzar, körpe ayakları kök olup toprağın derinliklerine dalar, bir defne ağacı olur.

Bu durum karşısında şaşırın Apollon, Defne'nin ağaç oluşunu hayret ve üzüntü ile seyredir. Sonra da sarılır ve sert kabukları altında hala çarpmakta olan kalbinin sesini duyar ve şöyle seslenir: "Defne, bundan sonra sen, Apollon'un kutsal ağacı olacaksın. O solmayan ve dökülmeyen yaprakların, başımın çelengi olacak. Ünlü kahramanlar, savaşlarda zafere ulaşanlar, hep senin yapraklarınla alınlarını süsleyecekler. Şarkılarda, şiirlerde adımız birlikte anılacak." Bu tatlı sözler üzerine Defne, dallarını eğerek Apollon'u saygı ile selamlar.

İşte bu yüzden kızının adını Defne koydu. İbrahim Onbaşı ile Nesime o Dahpne (Defne) güzelliğindeki kızlarını al bebek, gül bebek büyütürler. Bu arada İbrahim ehliyet alarak geceleri şoförlük yapardı. Çünkü rutubetli alt kat kiralık ev, sürekli güzel Defne'nin hastalanmasına neden oluyordu. O sebepten aynı mahallede güneş gören ikinci katta bir ev almıştı. Böylece güzel Defne sık sık hastalanmaktan kurtuldu.

İbrahim taksi şoförü oldu olalı çok değişik kişiler tanıdı. Her yolcusundan değişik biçimlerde olaylar dinledi. Memleket hakkında, dünya hakkında, geçmiş olaylar, hükümetler, yaşanmışlıklardan bilgiler öğrendi. Bazıları ile dostluklar kurdu. Önerilen veya hediye edilen kitaplardan bol bol okuyordu. Artık tutkunu olduğu Anadolu efsaneleri dışında da kitapları okumaktan haz duyuyordu.

Daha ilkokula başlamadan okuma-yazmayı öğrenen Güzel Defne'nin ödevleri dışında ders çalıştığı kayıtlara geçmemiştir. O da babası gibi okumayı çok severdi. Ders çalışmadı ama ilkokul, ortaokul yıllarında her sınıfta sınıfın birincisi ve sınıf başkanı oldu. Bu başarının sırrı dersi derste öğrenirdi. Bu iş için ayrıca zaman ayırmak istemezdi. Lise yıllarında okulunda en aktif öğrenciler arasındaydı. Folklor, spor gibi çeşitli etkinliklerde Defne her zaman yer alırdı. O yıllarda sivil toplum kuruluşlarının gençlik kollarında yer alıyordu. Annesi her ne kadar istemesede İbrahim Onbaşı "Benim kızım ne yaptığını bilir" diyerek destek verirdi.

Defne, üniversite sınavına girdiği ilk yıl öğretmen yetiştiren bir okul kazandı. O yıllarda en önde olmadı. Ama çeşitli etkinliklerde, formlarda konfreanslarda izleyici olarak katılmaktan geri durmadı. Geri durmasının birinci nedeni annesine söz vermişti. Sonra ülkede garip şeyler oluyordu. Doğrusu birazda korkuyordu. O'nun amacı bir an önce okulu bitirmek ve öğretmenlik yapmaktı. Öylede oldu okulu bitirdikten sonra bir kasabada Türkçe öğretmeni olarak göreve başladı. Kasaba ortasında uygun bir ev bularak yerleşti. Zaten kasaba küçük olduğundan beş dakikada okula gidiyordu.

Kasabadaki küçük ortaokulda topu topu dört öğretmendir. Okul müdürü ile beş kişiydiler. Müdür Osman Daş, aynı kasabadandı. Kendi kasabası olduğundan hem müdürlük yapıyor hemde ekip biçiyordu. En iyi arkadaşı kasaba ağasının ortanca oğlu Haser'di.

Haser, otuz beş yaşlarında bol baba parası yiyen bir kişiydi. Ömründe hiç çalışmamış ama su başları, mangal partileri, ondan sorulurdu. Kasabadaki tek tekel büfesinin en iyi müşterisiydi. Aynı zamanda para zoru ile şımartılmış, ahlâk fukarası bir adamdı. Müdür Osman Daş, böyle bir kişide ne buluyordu? Tabi ki para, güç ve aynı karakterdeydi o yüzden sıkı arkadaş olmuşlardı. Yani "Tencere dibin kara seninki benden kara" iki kasaba kurnazıydılar.

Müdür Osman, diğer dört öğretmen ile sorunlar yaşardı. Defne ile iyi ilişkiler kurmak istiyordu. Çeşitli bahanelerle ya pat diye sınıfa girerek dersi bölüyor ya da odasına çağırarak çeşitli görevler veriyordu. İki çocuk babası Müdür Osman, sululuk yapmaktan hiç çekinmiyordu. Defne, göreve başlayalı henüz beş ay olmuştu. Bu durumu, matematikçi Fikret hocaya açıkça anlattı. Tam da adamına söylemişti. Fikret Hoca, çeşitli sürgünlerden sonra buraya da sürgün gelmişti. Bu çirkinlikleri dinleyen Fikret Hoca hiç vakit kaybetmeden müdürün odasına daldı. Kapıyı arkadan kilitletiği anahtarın, öfkeli sesinden anlaşıldı. İçerde bir patırtı başladı ah ! keşke kapı açık olaydı da müdürün o hâli görüleydi. Bu olay üzerine ertesi gün okula gelmeyen müdür Defne'yi de kara listeye aldı.

Türkçe öğretmeni Defne'nin, okuduğu kitaplar Türk ve Dünya edebiyatının seçkin örnekleriydi. Orhan Kemal, Kemal Tahir, Aziz Nesin, Fakir Baykurt, Yaşar Kemal veya, Puşkin, Emile Zola, Gorki, Jack London, Dostveyski gibi yazarların kitaplarını okuyordu. Son okuduğu kitap "Yüzbaşının Kızı" kitabıydı.

Müdür Osman, hiç kitap okumaz okuyanı da pek sevmezdi. Hele hele Rus yazarların kitabını okumak bir vatan hainliği demektir! Osman, Ruslara o kadar karşıydı ki o yüzden Rus salatası nasıl olur tadını dahi bilmiyordu. Defne bu okuduğu kitaplardan dolayı kara listenin birinci sırasına yükseldi.

Yediği dayağı sindiremeyen kasaba kurnazı müdür Osman, belli etmiyordu ama mutlaka başka planlar yapardı. Yaptığı plan için Haser, biçilmiş kaftandı. Defne öğretmenin bir kominist olduğunu çocukları zehirlendiğini anlatsa da Haser, siyasetten anlamazdı. O başka şekilde yapacaktı bu işi. Şöyle ki; sık sık okula geliyor veya babasının arabasını alarak okul etrafında tur atıyor, yüksek sesle arabesk müzik dinliyordu.

Defne okula gidip gelirken laf atıyor, sarkıntılık derecesinde sululuk yapıyordu. Bunu fark eden Matematikçi Fikret Hoca, önce Haser'in babası ile konuşmayı uygun gördü. Babasından azar işiten Haser, Fikret Hocanın yolunu kesti. Tam o sırada diğer öğretmenler de okul çıkışı birlikte yürüyorlardı. Haser elindeki levreyi tam Fikret Hoca'nın kafasına indirecekken Defne elindeki çantasını Haser'in kafasına indirdi. Kafasından kanlar akarken Defne'ye saldırdı. Militanca dövüşen Defne ikinci çanta darbesini de Haser'in kafasına indirdi. Bu kısa kavgayı oradan geçenler ayırdılar. Kavga bittiğinde babasını arabasının tekerleklerini cavlatarak gaza basan Haser, oradan uzaklaştı.

Bu olay, kasabada hızla yayıldı. Ne müdür Osman Daş, ne de Haser bu işin peşini bırakmadılar.

Aradan fazla geçmeden yeni plan uygulamaya kondu. Defne öğretmenin aslında Haser'in sevgilisi ve kasaba dilinde kapatması olduğu ortaya atıldı. O kavganın nedenide Haser yüz vermediği için olmuştu. Bu dedikodu da küçük kasabada hızla yayıldı. Defne öğretmeni tanıyanlar böyle bir ihtimale inanmadılar, ama "acaba" diyenlerde az değildi. Olayın daha inandırıcı olması için gizlice Defne'nin evine giren Haser, Defne'nin bir kaç iç çamaşırını çaldı. İnanmayanlara o iç çamaşırını göstererek intikamını ahlaksızlık ile taçlandırdı. Müdür Osman, bu işlerde arka plan yöneticisi olarak yardımcı oldu.

Kasabanın ortasında Haser'in dayak yemesi, kasabanın ağası Beşir Ağayı çok kızdırdı. Konuyu başka şekilde çözecekti. Sezon finalinde Beşir Ağa vardı. İldeki bazı etkili ve yetkili kişilerle görüşmeler sonucunda olay bambaşka bir yöne evrildi.

Defne ve Fikret Hoca ertesi günü, ilçe milli eğitim müdürlüğü tarafından sorguya alındı. Olayın adli olarak soruşturulması başlamıştı. Bu yüzden her iki öğretmende geçici olarak açığa alındı. Açığa alınma Fikret Hoca için dert değildi, ancak daha mesleğinin ilk yılında böylesine pis bir oyun sonunda açığa alınmak Defne'ye ağır geldi.

Memlekette yasalar o kadar iyi çalışıyordu ki iki öğretmen hakkında komünizm propagandası yapmaktan soruşturma açıldı. Soruşturma savcısı, bu iki vatan haini ! öğretmen hakkında örgüt kurmak ve yönetmekten dava açılmasını ve öğretmenlikten men edilmesini istedi. Davanın hakimi görmüş, geçirmiş siyasilerin tecihii ile bu kasabaya sürgün edilenlerdendi. Savcının iddialarını yeterli kanıtların toplanması, tanıkların dinlenmesi için bir ay sonraya gün verdi. Mahkeme günü geldiğinde, bütün taraflar hazır bulundular. Davanın savcısının işi başka yöne çekmek istediği belliydi. Siyasi olmasını istiyordu. Hakim, tarafları dinledikten sonra savcının isteğine uymadı. Defne öğretmenin okuduğu kitapların yasaklı veya sakıncalı kitaplar listesinde olmadığını ve Türkçe öğretmeni olması dolayısıyla mesleki gelişme kitapları olduğuna hükmetti. Ancak alınan ifadelerden anlaşılacağı üzere esas suçlunun Haser olduğunu ve devlet memurunu darp ve tehdit etmek, rencide edici söz ve eylemlerden üç yıl iki ay ve ayrıca Defne öğretmenin evine girerek hırsızlık yaptığı için bir yıl üç ay ve iç çamaşırını teşhir etmek suçundan dört yıl olmak üzere sekiz yıl beş ay ceza verilmesini uygun gördü. Ayrıca Müdür Osman Daş hakkında, yardım ve yataklıktan dolayı

memuriyetten el çektirilmesini hükmetti. Beşir Ağa, Haser ve müdür Osman Daş hiç böyle bir şey beklemiyorlardı. Haser hemen oradan il hapisanesine sevk edildi. Beşir Ağa bu sonucun hesabınıda sorulacağını bağıra bağıra söylemekten çekinmedi. Okulun hizmetlisi emektarı Cuma efendi, süslü konuşmayı bilmez ve öyle etkili konuşamazdı ama olanları ne eksik ne fazla bir bir ifadesinde söyledi. Böyle bir karar çıkmasında okulun emektar hizmetlisinin ifadesi etkili olmuştu.

Olayın idari kısmı ise Milli eğitim müdürlüğünün işiydi. Kerameti kendinde bilen bu kurum öğretmenin yanında olması gerekmez miydi? Gerekmedi. Zaten Fikret Hoca, fanatik bir sürgün tutkunuydu. O bir koministti. Bu ülke için çok ama çok çok tehlikeliydi! Aynı yerde bir yıl kalmasının ülke ekonomisine vereceği tahribat yüksek maliyet gerektirirdi. Ama Defne öğretmen böylesine bir kişiyle aynı safta yer alıyorsa O'da zararlıydı! Böyle düşünmüş olacaklar ki "Görülen lüzum üzerine! " kasabada değil il sınırları içerisinde bile görev yapamazlardı. Bu karar Beşir Ağa'nın Ankara'da ki adamları tarafından verilmişti.

Fikret Hoca'nın bir bavulu vardı. Başkada bir şeyi yoktu. Bildiği doğrulardan asla ödün vermediğinden, memleketin çeşitli illerine sürgün edilmişti. Bu nedenle evlenmek yuva kurmak kismet olmamıştı. Ve Fikret Hoca, hep yanında taşıdığı o emektar bavulunu çoktan hazırlamıştı.

Fikret Hoca, kışı çok, yazı az, fakiri bol zengin kıt olan doğu vilayetine sürüldü. Defne öğretmen ise, daha kuzey ve daha doğuya güneşi az, yağmuru bol Karadeniz tarafına sürgün pardon tayin edildi. Tam sürgün günü okullar uzun tatile başlamışlardı. Ya da tam o gün kararnameleri ellerine tutuşturuldu.

Biri kronik sürgün, diğeri acemi sürgün hiç zaman harcamadan dost ve arkadaşlarına veda ederek o kasabadan ayrıldılar.

Defne öğretmenin adı, sonraki yıllarda artık kırmızı kalemle altına not düşülen öğretmenlerden oldu. Öğretmen hareketlerinde, toplumsal muhalefet bayrağını taşıyan birisiydi. Bir çok kere gözaltına alındı, tutuklandı, ıslandı, gaz yedi, sürgünlere gönderildi. O'da Fikret Hoca gibi evlenip yuva kuramadı. Ama yılmadı yurdun çeşitli illerinde onurlu bir şekilde görev yaptı.

Yıllar sonra Fikret Hoca'nın hem meslekten hemde sürgünlükten emekli olduğunu duydu.

Kendisi ise her gittiği yerde tüm engellemelere rağmen kütüphaneler kurdu. Çünkü dilbilgisi kurallarını bilmek yada bilmemek pek önemli değil diye düşünüyordu. Yani hiç kimse günlük yaşamın içinde "Bak burda -ki eki bağlaç - de ekini sözcükten ayrı söyledim ,mi? eki burada ayrıldı. Bu cümleyi ! işareti ile bitirdim" diye belirtmeden de konuşup anlaşabilirdi. Bunları öğrenmek isteyenler ilerde zaten öğrenirlerdi.

Ama kitap okumanın; su, ekmek, hava kadar önemli olduğunu herkese uzun uzun yıllarca anlattı.

Karanlığı aydınlık yok ederse, cahilliği, fakirliği, körlüğü de okumak yok eder diyerek öğrencilerine kitap sevgisi kazandırdı.

Ömer Yalçın

28/11/2020

KÖPEK GEZDİRME İŞİ

Elinde bir takım kağıtlar olan orta yaşlı bir kadına baktı. Bu bakışlardan rahatsız olan kadın,

-Ne var ? Bir şey mi söyleyeceksin dedi.

Delikanlı bütün ciddiyeti ile;

-Atandın mı? Diye sordu.

Kadın;

-Ne diyorsunuz, ne atanması?

Delikanlı;

-Kaç puanla atandın?

Elinde kağıtlar olan kadın;

-Hiç bir şey anlamadım ama hayır atanmadım dedi. Sonra ekledi.

-Şu tabelada ne yazıyor burası İŞKUR kuyruğu iş başvurusu için buradayım. Atansam burada ne işim olur.

Delikanlı tabelayı okudu ve sessizce oradan uzaklaştı.

Kızgın güneşten korunmak için, çok yıllık at kestanesindeki gölgesindeki banka oturmuş hayaller kuruyordu. Başka gölgelik yer bulamayan yaşlı adam da aynı bankın ucuna ilişti. Delikanlı adama bir göz attı. Hayallerini böldüğü için biraz kızgındı. Ama malum soruyu sormakta bir sakınca görmedi.

-Nereye atandın amca ?

Adam, delikanlıya pek aldırış etmedi.

Delikanlı sorusunu tekrarladı.

-Amca sana bir soru sorduk.

-Ne sorusu sormuştun?

-Nereye atandın dedim.

Yaşlı adam, delikanlının dalga geçtiğini düşünerek yanıtladı.

-Ananın yatağına atandım .

Delikanlı, o banktan da hiç bir şey söylemeden kalktı. Yaşlı adam a şöyle okkalı bir şamar yapıştırmak üzereyken o düşüncesinden vazgeçti ve şehrin güneyine doğru yürüdü.

Komşuları olan trafik polisine, -Nihat abi sen bu işe kaç puanla atandın ? dedi.

-Ben polis memuru olmak için okul bitirdim.

-Ben de öğretmen olmak için okul bitirdim. Ama dört yıl geçti hâlâ öğretmen olamadım. Dedi.

Komşu trafik polisi,

-Elbet bir gün olursun dedi. Resmi arabasına binerek sirenlerini açtı ve "Daha çok beklersin" der gibi uzaklaştı.

Hemen hemen her gün hiç tanımadığı, ilgili ilgisiz insanlara rutin sorusunu soruyordu.

ATANDIN MI?

Kimisi, düzgün yanıt veriyor, kimisi dalga geçiyor, kimisi acıyarak bakarken, kimiside tersliyordu. Artık bu gibi durumlara alışmıştı. Ama en çok acıyarak bakanlara sinir oluyordu.

O, acınmak değil, atanmak istiyordu.

İlhan Çevik, Eğitim fakültesini yüksek puanla tutturmuş, o gün öyle mutlu olmuştu ki; hısımları, akraba, dost, arkadaş herkesle mutluluğunu paylaşmıştı. Babasının memur maaşıyla büyük şehirde okumanın zorluğunu bilemezdi. İlk zamanlar biraz rahat yaşasa da git gide durum kötüleşti. Büyükşehirde de yavaş yavaş uyum sağlamaya başladı. Ancak okul arkadaşları gibi, sinema, tiyatro, müzik gösterilerine ayıracak parası olmazdı. Boş zamanlarında bir iş bulup para kazanmalı diye düşünürken kısmet ayağına geldi. Varsıl bir aile olan vermişti ilanı. İlanda "Köpük ve Zemheri'yi gezdirecek çişini yaptıracak eleman aranıyor" yazılıydı. Hemen ilanda yazılan telefon numarasını aradı. Karşından çok kibar bir hanımefendi ile iletişim kurdu. Yapılacak iş iki saat ve her gün rutin yapılacaktı. Rottweiler iki köpek için pazarlık ettiler.

Kadın,

-Kızlarım çok asil ve değerlidir. Onları üzmeyecek ve mutlu edeceksiniz . Haftalık olarak paranız hesabınıza yatacak dedi.

İlhan, aslında hiç köpek gezdirmemisti. Bu işi almak için her şartı kabul etti.

Her akşam üstü, asil ve değerli kızları alıyor, semtteki parka götürüyor, çişlerini yaptıracak gezdiriyor ve onları mutlu ediyordu. Eğer okul arkadaşlarına rastlarsa kendi köpekleri olduğunu ve köpek sevgisinden söz ediyordu.

Yine öyle bir günde, parkta sevgili, değerli ve asil Köpük'e soysuz, terbiyesiz ne yaptığını bilmeyen Pitbull saldırmış ve yaralamıştı. Bu olay, işinin sonu oldu.

Üçüncü yıl, Erasmus (uluslararası öğrenci değişim programı) programından faydalanmak için Hollanda'ya gitmek istedi. İsteddiği oldu. Bu başarısını, babası Bayram Bey'e bildirdi.

Bayram Bey, ellili yaşlarda üç çocuk babası, orta seviyede devlet memuru olarak çalışıyordu. Hiç bir zaman kimse siyasi tercihini bilmiyordu. Ne bir dernek, sendika, cemaat, tarikat veya oluşuma üye olmamıştı. Mesai arkadaşlarına uyar ve her cuma günü, cuma namazına giderdi. Ramazanda oruç tutar ama her ay başı bir büyük rakı alırdı.

Bunca yıllık memuriyet hayatında, iki kere tatil köyüne giderek ailesiyle güzel günler yaşamıştı. Memur semtindeki aldığı evin borcunu üç yıl önce bitirmişti. Ayrıca kredi çekerek bir orta segment araba aldı. İki kızını okutmadı ama İlhan'ın okuması için ne gerekiyorsa yapmaya çaba gösteriyordu.

Hollanda işi, ortaya çıkınca ne yapacağını bilemez bir durumda düşüncelerle boğulmaya başladı. Çünkü 2500 Dolar nereden bulunacaktı. Tek çare daha kredisini bitiremediği arabasını saymaya karar verdi. Bayram Bey, arabasını sattı. Ama araba giderken sanki dördüncü evladını kaybetmiş gibiydi. Eline geçen paradan 2750 Dolar aldı.

Artık zamanı geldi. İlhan da baba evine geldi. On beş gün içinde pasaport, ve diğer evraklarını tamamlayarak altı aylığına Hollanda'ya gitti. O yıl sonu döndüğünde, daha zayıf, daha sıska daha düşünceli bir İlhan oluvermişti. Okul bittiğinde, hayallerinde cıvı cıvı koşturan çocuklar, kitaplar, yapacakları, idealleri sıra sıra selam duruyorlardı. Rüyalarında da aynı duyguları ve hayallerini görüyordu. KPSS'den alacağı puanla atanabilecek mi? Bu defa o kaygıyla sınava hazırlandı ve zamanı geldiğinde o sınava girdi. Sınav sonuçları açıklandı. Ama sınırdan bir puanla geçmişti. Atanma dönemi geldiğinde, heyecanı tavan yaptı denilebilirdi. O dönem atanması olmadı. Eline geçen gazetelerde atama haberlerinin takip ediyordu. Gazete bayilerinin önünde duruyor bir umut, bir haber okumaya çalışıyordu. Sonraki, daha sonraki ve ondan sekiz sonra ki atamalarda bile bir türlü atanmadı. Heyecan, umut, hayaller bir bir balon gibi söndü ha söndü.

Evde saatlerce suskun, dalgın ve yılgın oturuyor kendi kendine konuşuyordu. Bu durumda psikolojik yardım alması kaçınılmaz hâle geldi. Annesi ve babası bir şekilde ikna ederek doktora gitmeye razı ettiler. İki veya üç kere doktora gitti. Psikiyatrist Dr İbrahim Bey, teşhisini koydu. "Tükenmişlik sendromu yaşıyor" dedi. Bir takım ilaçlar verdi. O ilaçlar biraz da olsa rahatlattı. Ancak İlhan, sonunda o ilaçları içmez oldu.

Artık çoğu zaman eve bile gelmez oldu.

Bu günlerde en iyi bildiği bir iş ilanı gördü. En iyi bildiği köpek gezdirme işi son umudu oldu.

Ömər Yalçın
28/10/2021

HAMDULLAH BEY'İN KIZLARI

HAMDULLAH BEY'İN KIZLARI

Hamdolsun Koca göbekli, sarkıt sakallı, tam doksan dokuz okka çeken Hamdullah Bey'in, maşallah ! dillere destan üç kızı vardır. Ayrıca biri köyde biri İstanbul'da iki evi ve birde Ford marka arabası var. Çoğu zaman köyde, kış ayları İstanbul'da eğleşir. Hamdullah Bey'in dillere destan kızları ve eşi hep İstanbul'da kalırlar.

Hamdullah Bey, köylerde zahirecilik yapar. İlçede bir zahireci dükkanı vardır. O dükkanda; buğday, arpa, çavdar, mercimek, nohut, kuru bakliyat, tohum ve tarımsal ilaçlar satar. Hamdullah Bey, bu işlerden iyi para kazanır. Hamdolsun ailesini gül gibi geçindirir.

İlk yaz mevsiminde, gariban köylünün elinde avucunda ne var, ne yok tamamen bittiğinde imdada Hamdolsun ki Hamdullah Bey, bir Hızır misali yetişiverir. Tohum, mazot, gübre ilaç parasını biçare, köylülere senet karşılığı ihtiyaçları kadar verir. Verir ama tabi ki bazı şartlarının da hemen sıralar. Tohum, ilaç ve gübreyi Hamdullah Bey'in dükkanından almalı ki karşılıklı güven ve ticaret olsun.

Çıplak tepelere ekilen cılız buğdaylar, kıraç topraklara ekilen nohut, mercimek ve sulak yerlere ekilen arpa daha tarlada iken; ilaç gübre karşılığında Hamdullah Bey'in olmuştur bile.

Ayrıca yüzü buruşmuş, yanakları kışın ayazdan, yazın güneşten yanmış, nasırlı ellerinde kaderleri ! yazılmış köylülerle hamdolsun iyi pazarlık yapar. Ürünleri alırken ikiyi bir, ilaç gübre satarken biri iki sayar. Senetlerin vadesi geldiğinde kuruşu kuruşuna alır. Eğer ki ödeyemeyenler olursa hiç zorluk çıkarmaz. Bir sonraki yıl için senet yapar. Ama bu defa şartları da değişir. Üçü bir sayar ve hamdolsun köylülerine iyilik yapar!

Hamdullah Bey, hacca çok defa kutsal topraklara dualarla uğurlandı. Hacca gidemediği yıllar mutlaka Umreye gider(di). Cuma namazlarını kesinlikle ilçedeki Selçuklu eseri olan Ulu camide kılar. Çünkü cuma günü ilçede pazar kurulur. Hem ilçe ahalisi, hem kendi köylüleri ve dahi civar köyler de cuma namazını Ulu camide kılarlar. O gün Hamdullah Bey, özenli giyinir, hacdan veya Umreden aldığı envai çeşit kokulardan sürünür. Cami çıkışı hayır hasenetten dem vurup sansürsüz bir şekilde kâfirlere küfür eder. Ayrıca yurt dışında da ticaret yapar. Yurtdışı ticaretinde almak yerine hep verir. Aynı ilçeden bir dostu ile Umreye gitti aynı zaman diliminde Moldova'da görüldü. Ayrıca Kıbrıs, Gürcistan, Rusya ve hatta Filipinler de görüldüğü bilinir. Eh olacak bir o kadar. Hamdullah Bey müslüman ve de mübarek adamdır. Aynı anda hem Mekke'de hem de değişik ülkelerde O, görülmesinde ben mi görüneyim!

Hamdolsun çok iyi kazanır Hamdullah Bey.

Aralarında ikişer yaş bulunan kızları İstanbul'da mutlu ve huzurlu bir yaşam sürerler.

Hamdullah Bey ve eşi Şükran Hanım, kızlarının adlarını kutsal olması üzere TC Nüfus kayıtlarına Rabia, Sümeyye ve Saliha yazdırmışlar. İstanbul sosyetesinde ise Reyhan (Rabia), Sevcan(Sümeyye) ve Selda(Saliha) olarak bilinirler. İstanbul'un tüm eğlence mekanlarını ezbere bilirler. Etiler, Ortaköy, Moda, Taksim, Beyoğlu bilimüm bütün eğlence yerlerinde boy atarlar. Reyhan talihsiz bir evlilik yaptı. Bir subayla evliliği üç yıl kadar sürdü. Reyhan, evlenmek için değil, eğlenmek için üç yıl o evliliğe katlandı. Reyhan'ın subay olan eşi, çoğu zaman İstanbul dışında oluyor, ya da nöbet tutuyor Reyhan'a pek zaman ayıramıyordu. İl dışında olduğu zamanlarda pek sorun yoktu. Ancak evde olduğu zamanlar bir asker disiplini ile emirler veriyordu. Reyhan, emir almak için mi evlenmişti. Sonunda ani bir kararla boşanma davası açtı. Üçüncü duruşmada bu kutsal ! evliliği bitiriverdi.

Sevcan ve Selda, bu rezil evlilikten çok ders aldılar evlenmeyi hiç düşünmediler. Neden düşünsünler ki, dayıları Hacı, istedikleri yere götürmekle görevlendirilmişti. Aslında götürmek yerine getirmek dersek daha doğru söylemiş oluruz. Günün herhangi bir saatinde gece gündüz farketmez, Öyle alımlı ve herkesin maşallah dediği kızları toplar evine getirir. Yeğenlerini ellerin evinde ya da sokaklarda bırakacak değil ya. Zaten bu iş için para alıyor. Hacı aldığı parayı helalinden kazanır.

Hamdullah Bey, İstanbul'da olduğu zamanlar kızları, öyle zırt pırt dışarı çıkamazlar. Sadece komşu kızlara giderler! Onlarla hoş vakit geçirirler!

Kızlar, Hamdullah Bey'in İstanbul dışında olduğu bir gün, Karadenizli iki erkek arkadaş ile gittikleri bir mekanın camlarını indirdiler, masaları devirdiler, olmadık rezalet çıkardılar. Karadenizli iki arkadaş bu rezalete daha fazla dayanamayarak o güzelleri bırakarak kaçmak zorunda kaldılar. Hacı Dayı, tez zamanda mekana ulaştı. Gece saat iki buçuk gibi Maltepe'de olan sıcak evlerinde, banyodan sonra huzur içinde uykuya daldılar. Hamdullah Bey'in evi Boğazın Anadolu tarafında olmasına rağmen kızları daha çok Avrupa yakasında ki mekanları tercih ederlerdi. Anneleri Şükran Hanım ki, kızlarına helal süt emmiş birer eş aramakla meşgul olur. Ama İstanbul'da, o helal süt emmiş damat adaylarını bir türlü bulamadı. Çünkü güzel alımlı ve havalı kızları, eş değil sevgili olmayı severler. Aylık, haftalık hatta günlük sevgilileri hiç eksik değildir. Hatta bazen sevgili değiştirdikleri olur.

Hamdullah Bey, soğuk bir kış günü Bursa'ya gitti. Bir takım işlerini bereketli bir şekilde tamamladı. Bursalı iş insanı Şeref Bey, İstanbul'a gittiğinde daima Hamdullah Bey'in konduğu olurdu. Birkaç kez de yatılı konuk olmuştu.

Günün yorgunluğunu atmak istiyordu. Birlikte bir termal otele gittiler. O termal otelin sıcak su fişkıran havuzunda şen kahkalar hamamın akustik duvarlarında yankılanıyordu. Üç güzel ve çok alımlı kadın sevgililerinin kucaklarında kıvranıyorlardı.

Şeref Bey, o şen kahkalar atan kadınları tanıdı. Hamdullah Bey'e, "Yahu bu kızlar senin kazlar" demeye kalmadı. O güzel kızların asla ve kat'a kendi kızları olduğun kabul etmedi. Hatta ilk defa gördüğünü söyledi.

O günden sonra ne İstanbul'da ne de ilçede hamdolsun ki Hamdullah Bey'i gören olmadı.

Ömər Yalçın
08/11/2021

AĞAÇ DALINDA BİR ÖĞRETMEN

Ben, küçükken bile diş ağrısından muzdarip olmuş talihsiz bir kişiyim.

Daha ilkokul yıllarında çok diş ağrısı çektim. Birinci sınıfta öyle böyle değil beyin zonklatan diş ağrılarım oluyor günlerce sürüyordu. Gariban babam, elde yok avuçta yok ki dişçiye götürsün. Gerçi o zaman ilçede diş doktoru olmazdı. Bir berber veya eli uz bazı kişiler morfin vurmadan diş çekerlerdi.

Neyse yine öyle ağrılı günlerimdi. Karamuk çalısını bilen bilir. Kış aylarında yakınlarda bir yerden o çalıdan bir dal kesmiş getirdi. Karamuk çalısını ısıtarak yağını çıkardı. Yastıktan biraz pamuk çıkararak o yağdan damlattı ve ağrıyan dişime bastırdı. O ilaç beni bütün diş ağrılarımdan kurtardı.

Yıllar yıllar geçtikten sonra aynı diş ağrılarım öyle bir yerde , öyle bir zamanda buluştuk ki bir roman yazılabilir. Bu okuyacağınız olay tamamen gerçek ve belki de hiç bir kimsenin başına gelmemiştir. Hatta eminim gelmemiştir. 1981 veya 82 bahar ayları, Mart ortası gibi. Güzel ülkem, güzel ama bir o kadar mahrum ve modern yaşamın en ufak bir belirtisinin olmadığı mezraların birisinde yaşandı.

Ay sonuna doğru benim aymaz, ağrılarımdan olan diş ağrısı başladı. Bekar odamdaki ne kadar ağrı kesici varsa hiç birisi o zalim diş ağrımın derman olmadı. Evdeki rakı çoktan midemdeki yerini almış ve tek bir damla kalmamıştı. Üç gündür süren ağrılarım sayesinde son limon kolonyasından da bir damla kalmadı. Gündüz neyse de meret, gece sanki beynimde matkapla delik açıyor. Dayanılır gibi değil.

Öğretmenliğimin ilk görev yeri güya Malatya merkeze bağlı bir köy okuludur. Ancak merkez köy olması için, bu tanımın değişmesi gerekiyor. Tam 65 km uzaklıkta, yol, elektrik ve okul yok. Okul olarak 40'a 60 iki penceresi tahminen 20 metre karelik sahibi tarafından terk edilmiş köy evi uygun görülmüş köhne bir evden ibaretti. En yakın evlerin birbirine mesafesi 250-300 metredir. Biraz Karadeniz Bölgesi, coğrafyası, sanki Osmanlı padişahının sahibi olduğu ve varlığından habersiz, görünümü bir yerleşim yeridir. Ama burayı Türkiye Cumhuriyeti devleti hatırlamış ve öğretmen göndermiştir.

Neyse, benimle birlikte olmaya and içmiş diş ağrımdan kurtulmaya karar verdim. Daha önceden duymuştum. Köyde Ali adındaki yurttaş diş çekiyoymuş. Gece hatta sabaha doğruydı. El feneri ve tekli av tüfeğimi aldım patikadan Ali'nin evine gidiyorum. Tam eve yaklaştım ki bir aslan mı desem kaplan mı desem değil ama bir köpek ki ne köpek ! Ali'nin köpeği bana saldırdı. Tüfeğimi kullanamam , çünkü köyde uzun yıllar devam eden kan davası var. Mazallah bir silah sesi duysalar o masum görünen köylüler birer silahşör olur, mavzerler yarıdır. Ali'nin aslan, kaplan köpeği beni parçalayacak tek yapmam gereken meşe ağacına tırmanmak oldu. Öyle hızlı tırmandım ki ben bile hayret ettim. Köpek geldi ama ben meşe ağacının dalındayım. Var gücüyle köpek havlıyor, ben Ali, Ali diye var gücümle bağıriyorum. On dakika karşılıklı o havladı, ben bağırdım. Ali'nin evinde gaz lambası ışığı yandı. Elinde el feneri dışarı çıktı. Ben Türkçe olarak "Aliiii, Aliiii " diye bağırınca (ki köylüler Alo diyorlardı) anlamış " Kimsin" diye seslendi. Ben olduğumu anlayınca köpeğini oradan uzaklaştırdı ama hayretler içinde bana bakıyor üstelik gülüyor. Gülmekte adam haklı benim durumum tam bir trajikomik bir durum. Artık güvendeyim indim aşağı durumu açıkladım. Gittik eve ki çok ağır bir koku kaplamış tüm aile bireyleri tek odalı yerde yatıyordu. Diğer aile bireyleri de uyandılar. O saatte o ağır kokunun egemen olduğu tek odalı evde çay ikram etti. İçmesem saygısızlık olur. İki bardak çay içtim. Nereden elde etmiş bilinmez ama bir dişçi kelpeteni var. İğne, ilaç hak getire. Çaresiz açtım ağzımı Ali, o kelpetenle dişimi tuttu. Korktum, "Bırak kalsın" diyorum. Ali, o diş sökmeye kararlı. Neyse bir sağa bir sola salladı. Salladı sallanmasına da aniden çekmesiyle sanki benim canım çekildi. Fakat diş kırıldı. Yarı kaldı. "Ali Allah belanı vermesin yarısı kaldı" dedim. "Kolay muallimo onu da çekerim" dedi. Ben artık kendimi teslim ettim. İkinci defasında kalan diş kökünde çıkardı. O anda bütün ağrılarım dindi. Ağzımı yıkandıktan sonra benimle birlikte okula kadar getirdi.

Ben bu olay üzerine rahatladım. Bir haftadır süren diş ağrısından kurtuldum. Ve tam üç gündür uyuyamamıştım. Çarşamba sabaha karşı uyduğumu biliyorum. O gün hiç uyanmamıştım. Öğrencilerim okula gelmişler. Ben ortalıkta olmayınca şehire gittiğimi düşünerek geri dağılmışlar. Yani çarşamba gününü es geçerek perşembe sabahı uyandım. Son yılların moda deyimini ile "Ama yol yaptı"? gibi Ama artık diş ağrısından kurtulmuşum.

Ömər Yalçın
27/11/2021